

Az OEE 149. Vándorgyűlése

Ünnepi közgyűlés Gyulán

Az Országos Erdészeti Egyesület 149. Vándorgyűlésének első napján, 2018. június 22-én került sor Egyesületünk ünnepi közgyűlésére az ország egyik leghíresebb kisvárosában, a Békés megyei Gyulán.

Az Erkel Ferenc Művelődési Központban megtartott közgyűlésen megjelent egyesületi tagság, a Kárpát-medencei magyar erdészek és a meghívott vendégek felállva köszöntötték az egyesületi zászlónak és az egyesületi vándorzászlónak a bevonulását, majd a megjelentek közösen elénekelték a nemzeti Himnuszt.

Az énekhangok elűlte után *Dombóvári Vanda* a közgyűlés moderátora a következő szavakkal üdvözölte az Országos Erdészeti Egyesület Vándorgyűlésének Gyulán megjelent résztvevőit: „Immár évről évre több mint 700-an gyűlünk össze, hogy találkozzunk, szakmailag gyarapodjunk és ünnepeljünk. Isten hozott mindenkit! Ünnepi közgyűlésünkön az üdvözlő beszédek mellett hagyományosan az egyesületi kitüntetések átadására kerül sor, továbbá megemlékezünk az Egyesületünk megalakulásában meghatározó és kezdeti életét alakító nagy formátumú elnökönkre *gróf Tisza Lajosra*, halálának 120. évfordulóján.”

Felvezetője után külön üdvözölte *Harrach Pétert*, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetőjét, *dr. Bitay Márton Örsöt*, az Agrárminisztérium földügyekért felelős államtitkárát, *dr.*

Kovács József országgyűlési képviselőt, *dr. Görgényi Ernőt* Gyula város polgármesterét, *dr. Seregi Jánost*, a Magyar Természetjáró Szövetség alelnökét és *Tassy Márkot*, a Szövetség igazgatóját.

Köszöntötte a házigazdákat is, *Zambó Pétert*, az Országos Erdészeti Egyesület elnökét és *Spiegel Endrét*, a DALERD Zrt. vezérigazgatóját.

Emellett a megjelent vendégek között köszöntötte *Mocz Andrást*, a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségének elnökét, *Horváth Ivánt*, a Pro Silva Hungaria Egyesület elnökét, az Erdélyből, Felvidékről, Kárpátaljáról érkezett tagjainkat és vendégeinket, Egyesületünk tagságát, az Elnökség tagjait, az állami erdőgazdaságok vezérigazgatóit és valamennyi kedves résztvevőt.

Az üdvözléseket követően *Spiegel Endre*, a DALERD Zrt. vezérigazgatója tartotta meg ünnepi köszöntőjét.

„Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Elnök Urak! Kedves Vendégeink! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Megtiszteltetés számunkra, hogy sikerült vándorgyűlést szervezniünk kis hazánk azon szegletében, ahol egyesületünk 152 éves fennál-

ása óta ekkora erdészközösség, egyszerre, egy időben még nem járt.

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm Önöket! Itt a Viharsarokban, a Körösök mentén – Békés vármegye egykori székhelyén –, Gyulán, a történelmével együtt élő városban.

Van felénk egy mondás, ha vendéget hívunk, hogyan viselkedjünk: »Nyisd ki ajtód, tárd ki szíved, oszd meg asztalod, mutasd meg otthonod!« Mi ennek a magyaros vendégszeretnek szellemében hívtuk meg és fogadtuk Önöket.

Számunkra nagyon kedves ez a vidék, milliónyi szállal, gyökérrel, szívünk minden dobbanásával kötődünk hozzá. Ebből a számunkra kedves világból adnánk ízelítőt Önöknek, bepillantást engedve a békési táj, szűkebb otthonunk mindennapjaiba.

Egy ilyen szakmai találkozó a barátságról, az egységről és az összetartozásról szól, amit természetesen igyekszünk keretek közé foglalni,

Idehozzuk ünnepi közgyűlésüket, ahol szakmai kitüntetések adunk át, erdész életutak elismeréseként, baráti találkozót tartunk, és a rendezvény másnapján különféle terepi szakmai és kultúrtörténeti programokat szervezünk.

Tulajdonképpen nagyon érdekes kapcsolat alakul ki a vendéglátó vidék

Spiegel Endre vezérigazgató, DALERD Zrt.

és a vándorgyűlés szellemisége között, igazából egy adok-kapok, a helyi vidék a benne élőkkel egyetemben ad magából egy szemelvényt. Mi is ennek szellemében készültünk Önöknek.

Bemutatjuk helyi erdészeti értékeinket, folyómenti erdőgazdálkodásunk szépségeit és buktatóit. Ökológiai vízpótlásunkat és a Fekete-Körösre alapozott vízgazdálkodásunkat tekinthetik meg vízügyi kollégáink közreműködésével.

Arad megyei erdész barátaink vendégeként, az ezzel a vidékkel természetben összefüggő aradi erdészetről folyó erdőgazdálkodásból és vendégszeretettel kapunk ízelítőt, Körös–Maros Nemzeti Parkos kollégáink segítségével helyi tájtörténeti és természetvédelmi értékeink kis szegletét, a Kis-Sárrétet, a Kígyósi-pusztát, a szabadkígyósi kastélyparkot mutatnánk be.

Épített történelmi értékeinkből a geszti Tisza-kastélyt, a szabadkígyósi Wenckheim-kastélyt, a gyulai Almásy-kastélyt, valamint a pósteleki Wenckheim–Széchenyi-kastélyromot mutatnánk be Önöknek. A rendezvénysátor a gyulai vár tövében került felállításra, azaz a gyulai várat testközelből fogjuk látni.

Kedveskedtünk Önöknek egy gróf Tisza Lajos és a szűkebb Tisza család életét erdészettörténeti vonatkozásban feldolgozó és bemutató könyvvel: gróf Tisza Lajost mint egykori vasút- és városépítőt mindenki ismeri, neve az 1879-es szegedi nagy árvíz kapcsán vált ismertté, itt Szeged város újjáépítésének miniszteri biztosaként tevékenykedett. Azt kevesebben tudják, hogy egyesületünk alapító tagja, 1868-tól alelnöke, majd 1875-től 1898-ban bekövetkező haláláig pedig egyesületünk történelmének eddig leghosszabb ideig regnáló elnöke volt. Olvassák szeretettel!

Be szeretnénk mutatni Önöknek népzenei örökségünket, itt Bartók Bé-

lához nyúltunk vissza, aki 1906 és 1918 között számos alkalommal végzett gyűjtéseket Békés megyében, és több mint 260 békési népdalt sikerült ezen a vidéken összegyűjtenie. Ebből a népdalgyűjteményből a *Muzsikál az erdő alapítvány* közreműködésével Kubinyi Júlia népdalénekes és Szokolai „Don-gó” Balázs népzeneész előadásában egy 21 békési népdalt tartalmazó cd lemezt állítottunk össze.

Egy kedves gondolat, hogy milyenek a népzenevel foglalkozó művészek! Az eredeti megállapodás 7 népdalról szólt, de amikor a művészek megkapták a gyűjtött anyagot, az eredeti megállapodásunkat figyelmen kívül hagyva, önzetlenül, kizárólag a népzene iránti szeretetből 21 dalt dolgoztak fel, mert ilyen értékes népdalgyűjteményt nem akartak az utókor számára veszendőbe hagyni. Felemelő volt látni, hogy szenvedélyük, szakmáshoz tartozásuk hasonló, mint miénk, erdészeké. Tisztelet és köszönet érte.

Az előzőekben azt említettem mit is kap a vándorgyűlés közössége! Ugyanakkor az egyesület és a vándorgyűlés szintén ad magából, igazából mintegy viszonzva azokat az értékeket, amelyeket ittléte alatt kapott. Elhozza a vendéglátó vidékre a Kárpát-medencei erdészek szellemiségét, bemutatja összetartozásunkat, tükrözi egységünket. Képviseli mindazt az erkölcsi erőt, ami az erdészszakmánk közösségére jellemző. Tulajdonképpen néhány napra ideköltözteti a mindennapokba erdész hagyományrendszerünket.

Ehhez egy gondolatot szeretnék saját szavaimmal kiegészítve idézni Önöknek: »...erdész-hagyományainkat nem ápolni kell, mert nem beteg, er-

dész-hagyományainkat nem őrizni kell, mert nem rab, az erdész-hagyományainkat, Tisztelt Vándorgyűlés, az erdész-hagyományainkat megélni kell!»

Éljük hát meg közösen, úgy, ahogy azt az elmúlt 148 alkalommal tettük! Ehhez mindenkinek kellemes itt-tartózkodást kívánok! Jó szerencsét! Üdv az erdészeknek!

A vezérigazgatói köszöntő után Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője lépett a mikrofon elé és osztotta meg ünnepi gondolatait a közgyűléssel. Beszéde elején megtisztelőnek tekintette a részvétel lehetőségét a vándorgyűlésen, mert az erdész szakmának a képviselői mind „normális” emberek, egy élő értékközösség tagjai.

„Miért is mondtam azt, hogy »normális«? Mert olyan világban élünk, különösen a nyugatról beszűrődő eszmékre tekintve, amely világban dekadens szemlélet uralkodik, amelyet bizarr jelenségek jellemeznek. Nekünk, akik meg tudtuk őrizni a normalitásunkat, azok a törvényszerűségek irányítják az életünket, amelyek a természet törvényei.

Harrach Péter frakcióvezető, KDNP

Ezek a törvények érvényesülnek az ember, a társadalom világában is. Ez a teremtett világ akkor működik jól, ha az egyensúly, a harmónia megvan benne. Mire is gondolok, amikor ezekre a törvényekre célok az emberek világában? Az emberi méltóságból következő az ember jogai is. De csak akkor van egyensúlyban az ember világa, ha a felelősség és a jogok együtt vannak.

Úgy tűnik, hogy ez megbomlott a nyugati világban, és ezért produkálnak az emberi jogok sajátos túlzásaival olyan emberképet, amely nem felel meg a természet rendjének. A társadalomban pedig, mivel az ember közösségi lény, a közösség ad harmóniát. Ez olyan érték, ami sok helyütt hiányzik,

az individualizmus igyekszik a közösségeket eljelentékteleníteni, a családot épp úgy, mint az egész nemzet közösségét. Ennek következményeként a társadalom egyensúlya, harmóniája is megbomlik.

A természet, az erdő világában is érvényesül az a törvényszerűség, ami az egész világunkat irányítja. Az erdő a folyamatosságnak és a megújulásnak egyszerre a szimbóluma. Ezt a bonyolult életközösséget csak komoly szakismerettel lehet kezelni. Az erdészek teljesítménye, hogy ma már az ország termőterületének egynegyedét borítják erdők.

Mit is jelent az erdész életforma? Ezt úgy tudnám megfogalmazni, hogy a természet harmóniájára, a hivatástudatra, az elődök tiszteletére, a munkára, a munkaalapú gazdaságra és a hagyományos családmoddellre épül. Ez valahogy összecseng a kormányprogrammal – nem tudom, hogy a program készítői lesték-e meg az erdészek világát –, mert ugyanaz a törvényszerűség érvényesül itt is, meg ott is.

Az egyesület súlyát az a megélt és dokumentált másfél évszázad adja, az a kohézió, a selmeci szellem, ami az erdészársadalomra jellemző. Az összefogás ebben a körben történelmi léptékben jelenik meg. A szakértelem, erkölcs, összetartozás olyan értékek, melyek egyenlő súllyal szerepelnek az egyesület életében.

Még egy további fontos jellemző, az egyetemes magyarság szolgálata. Ez ismét a kormány szándéka is, de az erdészek világában is megjelenik. Ezzel együtt a vidék felvirágoztatása, a természeti erőforrások fenntartható és értéktartó hasznosítása.

A magyar erdészek jelen vannak a legapróbb falvakban is, szolgálják a nemzeti kultúrát, és az anyanyelv fennmaradását is. Az erdészetek komoly szerepet vállaltak a közcélú feladatokban, és a közjóléti fejlesztésekben is. Tiszteletre méltó az ökoturisztikai szerepvállalásuk is, többek között az Erdei vándortáborok fölkarolása.

Az is tény, hogy az erdész és a vadász elválaszthatatlan egymástól, és az erdészek közreműködésével sikerült visszaállítani a magyar vadászati kultúra becsületét. Éppen ezért is mondhatom a magam és a kormányzat nevében is, hogy az erdészeket kiemelt szövetségeinknek tekintjük.

Nagy hatásuk volt a határon túli rendezvényeinknek, a selmeci és az erdélyi vándorgyűléseknek. Történelmi jelentőségű lépés, hogy az Egyesület Kár-

pát-medencei szintű bővülése is megtörtént, az Erdélyi, a Kárpátaljai és a Felvidéki Helyi csoportok megalakulásával.”

Harrach Péter frakcióvezető ünnepi beszéde után dr. Bitay Márton Őrs államtitkár állt ki a szónoki pulpitushoz.

„Az Országos Erdészeti Egyesület már a kezdetekkor jelentős testületnek számított, mert az Országos Magyar Gazdák Egyesülete Köztelek utcai székházában tarthatta alakuló ülését. Azóta is fontos pozíciót tölt be az erdészeti egyesület.

Az utóbbi 7-8 évben egyre többen fejezik ki elismerésüket az erdészszakma iránt, hiszen a magyar erdőket nem kell féltetni a magyar erdészekről! A magyar erdészek alakították ki a magyar erdőállomány szerkezetét, a magyar erdészeknek köszönhetjük azt, hogy ma Magyarországon gyönyörű és

gazdasági hasznot hozó erdőkkel rendelkezünk. ...

Az előző parlamenti ciklusban sikerült az új erdőgazdálkodási törvényt elfogadni, és ez tovább öregbítheti az erdészársadalom tekintélyét. ...

Magyarország erdőszűksége Trianon óta megduplázódott, folyamatosan növekszik. A Trianon okozta sokkot a magyar erdészek kiheverték, ami nem volt egyszerű dolog, hiszen az erdőállomány 83 százalékát veszítettük el, és az alma mater székhelyének elhagyása is súlyos veszteség volt.

Közeleg Trianon százéves évfordulója, és ha van Magyarországon társadalmi csoport, egyesület, amely átérzi, hogy mit okozott az ország számára ez az országvesztés, akkor az az erdészeti egyesület, és önök, a tagság.

Éppen ezért kértem az elnökséget, hogy méltó módon emlékezzünk meg Trianon százéves évfordulójáról. Az egyesület álljon elő egy olyan tervvel, ami monumentális emléket állít annak a munkának, amit az önök elődei és önök végeztek Trianon óta.

Száz év alatt a veszteségből nyereségbe tudtuk átfordítani ezt az ágazatot. Megdupláztuk az erdőterületet, fásítottuk az Alföldet, és a legnagyobb ernyőszervezetek között tartjuk számon az egyesületet, amely a határon túli szervezeteket – az erdélyi, a felvidéki, a kárpátaljai, a délvidéki szaktársakat – is összefogja. ...

Az erdészszakma zsinórmértéke továbbra sem változhat, a reális, a hatékony és észszerű természetvédelemnek kell lennie. Bízom benne, hogy a jövőben olyan közegben tudnak együtt dolgozni a természetvédő kollégákkal, akik meghallják az erdészszakma sza-

dr. Bitay Márton Őrs államtitkár, AM

vát, és hajlandók a természetvédelmi szabályokat észszerű, reális, a magyar természetet megőrző rendszerben tartani. ...

Az Országos Erdészeti Egyesület arra is büszke lehet, hogy olyan civil szervezet, amely Magyarország, a magyar emberek érdekeit szolgálja. Az ilyen egyesületeket a Magyar Kormány is tiszta szívből támogatja, reményeim szerint még nagyobb mértékben, mint az elmúlt négy évben.

Továbbra is számítok az erdészeti társaságok munkájára, mert gazdasági szempontból és a társadalmi elismertség tekintetében a gerincét alkotják a hazai erdőgazdálkodásnak. De nagyon számítok a magánerdő-gazdálkodókra is, akik a vidéki emberek munkalehetőségeinek megteremtésével tudnak a legtöbbet segíteni.

Mind a magán, mind az állami erdőgazdálkodók partnert fognak találni a magyar államban, a magyar kormányban, nem pedig béklyót, kerékkötőt, rosszul működő hatásokat.

Remélem, hogy közösen fognak dolgozni a sikerért, melynek mértéke többek között a közjóléti fejlesztésekben fog megmutatkozni. Szeretném, ha az elmúlt időszakban közjóléti fejlesztésekre fordított 15 milliárd forintot megdupláznánk. Szeretném, ha a következő időszakban minden magyar általános iskolás eljutna erdei iskolába. Végérvényesen lépünk ki az erdész-favágó sztereotípiából, és mindenki érezze, hogy az erdészek fontos munkát végeznek.

Ehhez a munkához is kérem az önök partnerségét a kormány nevében, a következő négy évben, s kívánom, hogy hatékonyan és jól tudjanak dolgozni a jövő esztendőiben is!

Az államtitkár után *Zambó Péter*, az Egyesület elnöke állt a Közgyűlés elé, és elmondta az egyesületi munkát is értékelő ünnepi beszédét.

„*Ki múltját nem becsüli, jövőjét nem érdemli*” – ezt vallja Gyula városa az egyik jelmondatában. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Államtitkár Úr! Képviselő Úr! Polgármester Úr! Tisztelt Vezérigazgató Urak! Tisztelt Tagtársaim, Hölgyeim és Uraim! Köszöntöm Önöket Gyulán, a múltját szintén nagyra becsülő és a jövőt 152. esztendeje építő Országos Erdészeti Egyesület vándorgyűlésén!

A gyűléseink történelmi sorozatában, most negyedszer látogatjuk meg a Dél-Alföldet. E jeles alkalmak közül a 22 éve Ópusztaszeren zászlót bontó millecentenárium rendezvényünk egy-

ben a 130 éves jubileumunk volt, és a Kárpát-medencei erdészek legendás ünnepévé vált. Öröndetes, hogy az akkori szervezők és vendégek közül sokan itt vannak közöttünk ma is.

A régió belül először járunk Békésben, a Körösök páratlan szépségű vidékén. Itt az alföldi erdők legjavával, az egyre nagyobb kihívást jelentő alföldi erdészkedés tiszteletre méltó eredményeivel ismerkedhetünk. Sokban különbözik az itteni világ más térségeinktől, de valami feltétlenül azonos: a bennünket körülvevő erdészbarátság.

Köszönet a házigazdának, az erdőgazdaságnak a lehetőségért! Köszönjük Gyula patinás városának, hogy kapuit megnyitva befogadta a magyar erdészeket!

Köszöntöm a meghívást elfogadó külföldi vendégeinket! Üdvözlöm a határainkon túlról, Erdélyből, Felvidékről és Kárpátaljáról érkezett kollégákat!

Zambó Péter elnök, OEE

Hangsúlyozom, hogy az alapítóinkat összetartó legfőbb erő a magyar nyelv közössége volt.

Tegyük ma is a magyar szakemberek kapcsolatáért, a magyar szaknyelv és identitás megőrzéséért!

Elismerésem a kitüntetettjeinknek, és a felterjesztésünkre állami kitüntetést kapott tagjainknak.

Gratulálok az erdészverseny díjazottjainak, szervezőinek és minden résztvevőjének!

Köszöntöm nyugdíjas kollégáinkat, akiktől az erdő szeretetét és a szakma fortélyait tanultuk.

A hely szelleme főhajtásra kötelez a vidék jeles történelmi személyisége, a miniszter, képviselő, királyi biztos, Szeged megújítója, *gróf Tisza Lajos* emléke előtt. Egyesületünk alapító tagja és az

egyik leghosszabb hivatali időn át szolgáló, nagy formátumú elnöke 120 éve távozott el a harcostársai közül.

Az ő képessége és ereje fogta össze a dualizmus erdészeinek legjavát. *Bedő Alberttel* együtt formálták az erdésztüntet megkerülhetetlenné, az Egyesületet pedig a Monarchia jelentős szakmai szervezetévé. Örök tisztelet és megbecsülés illeti, szellemi hagyatékát az utódok alázatával ápoljuk.

Elnöki minőségemben a kilencedik alkalommal állok a Vándorgyűlés közönsége elé.

Ismét egy tisztújítás idejét éljük. A jelen Elnökséget képviselve utoljára tehetek ekkora nyilvánosság előtt beszámolót.

A mai feladatom a korrekt számadás, és a jövőbe tekintés kísérlete. 2010 májusában, Pécsen határozott programot hirdettem meg, hangsúlyoztam az erdészlet kedvező hatását a klí-

ma változásra és a vidékfejlesztésre. Bizonyítani kívántam: *az erdőben továbbra is mi, erdészek vagyunk az illetékesek*. Alapelvem a célokért való közös fellépés és a szilárd öntudat.

Elsődleges feladatként kezeltem az egységünket, valamint szakmánk rangjának, befolyásának, az erdészek elismertségének, az egyesületi tagság presztízsének megerősítését. Elengedhetetlennek tartottam hatékonyságunk és érdekérvényesítő képességünk fejlesztését. *„Legyen jó az Egyesület tagjának lenni!”* – tűztük ki közösen a legfontosabbnak tartott célt.

A 2014. évi választások előtt is úgy véltem, hogy erősítettük a működésünk alapjait. Azóta egy újabb elnökségi ciklus van mögöttünk. Bízom abban, hogy ezt ma is így gondolhatom.

A teljesség igénye nélkül, röviden szólunk az eredményekről. Taglétszámunk növekszik, ma megközelíti a háromezer-hétszáz főt. Szervezetünk bővül. A már nyolcesztendősi Erdélyi Helyi Csoport erősödésével és a Felvidéki, valamint Kárpátaljai Helyi Csoport létrejöttével nemzetközi színen járunk.

A technikusok, a gyakorlat képviselőinek nagy hangsúlyt adunk a stratégiában. Átvettük a MEVME szellemi örökségét és felkaroltuk az Év Erdésze Versenyt.

Egységes arculatot képeztünk, tagsági kártyákat adunk át, kedvezményrendszert vezettünk be és működtetünk. A megújított *Erdészeti Lapok*at juttatásként kézbesítjük a tagoknak, a határokon túlra is. Honlapunk és digitális archívumunk élő, a világ számos országában népszerű.

Örökségünket ápolva, létrehoztuk nagy elődeink digitális Pantheonját. Jelen évfordulóink megünnepléséről méltóan gondoskodunk. Ezek között példátlan jelentőségű volt a 150 éves jubileumi vándorgyűlésünk, Erdélyben.

Gyarapszik az egyesületi vagyon. Mérlegünkbe vettük a bővülő Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárat, az *Erdészeti Lapok* kiadói tulajdonjogát és digitális archívumát.

Nagyléptékű projekteket gondozunk: ilyen egy erdészház kialakításának gondolata Selmechányán, nem vetjük el a Hermeszi Idősothton létrehozásának lehetőségét, valamint az Alkotmány utcai Székház legalább vagyongazdálkodási jogának megszerzését.

A gazdálkodásunk stabil, éves terveink ciklusokban frissülő stratégián alapulnak. Megerősítve működtetjük az Erdészcsillag és a Wagner Károly Alapítványokat.

Olyan változtatásokat tettünk a szervezetben, a működésben és a pénzügyekben, melyek középtávon megalapozzák az OEE életképességét.

Komoly energiát fektettünk az érdekképviselőtünk erősítésébe. Kormányzati vonalon az Agrárminisztérium és az Agrárgazdasági Kamara stratégiai partnerei vagyunk. Civil kapcsolataink közül a MEGOSZ, a FAGOSZ, a Pro Silva Hungaria és az OMVV és az OMVK a legfontosabbak.

Az erdő fogalmát beemeltettük az Alaptörvénybe. Több javaslatunk beépült a Nemzeti Erdőstratégiába, néhány közülük meg is valósult.

Eredményesen támogattuk az erdőgazdaságok vagyongazdálkodási szerződéseinek megkötését és az erdőmérnökkép-

zés soproni kizárólagosságát. Sikerrel fogtuk össze az Erdőtörvény aktuális reformja körüli, többéves civil háttér-munkát. A Természetjáró Szövetség partnereként koordináljuk az Erdei Vándortábor Programot, mely meg-többszörözte az OEE korábbi költségvetését. Ez ma csaknem négyezer gyereket és ezer pedagógust mozgat meg – a környezettudatosság, az objektív erdő- és erdészismeret jegyében.

A *»Szakértelem, Erkölc, Összetartozás«* jelmondat alatt megújítottuk Alapszabályunkat, és a hozzá kapcsolódó összes szabályzatot. Függetlenítettük magunkat a MTESZ-től. A Budakeszi úton, közös fedél alá hoztuk a legnagyobb erdész civilszervezetek képviselőit.

Továbléptünk szellemi értékeink elektronikus közkinccsé tételében. A világhálóra tettük az *Erdészettörténeti Közleményeket*. Könyvtárunk digitalizálását is megkezdjük, mely az első lépésben mintegy 70 ezer oldal dokumentumot érint.

Könyvkiadásunk folyamatos – idén jelenik meg *Az erdőgazdálkodás képes története* 3. kötete, az Erdészeti Egyesületi *Almanach* 2. része, valamint a *Gyökerek és lombok* befejező, 12. kötete.

Egyesületi életünk lényegét mégis az évi csaknem háromszáz rendezvényünk adja. A helyi alkalmak mellett a fő programjaink a Vándorgyűlés és az Erdészverseny, valamint az Év fája és az Erdők Hete. Nagyrendezvény nézte ki magát az Erdésznapok Országos Találkozója is.

Az általunk minősített erdei iskolák évente hatvanezer gyermeket fogadnak. Középisikolások százainak szervezzük a »Fiatalok az európai erdőkben« nemzetközi vetélkedőt. Egyetemi polgárainkkal a Hallgatói Helyi Csoport révén ápoljuk a kapcsolatot.

Elsősorban a főváros közönsége felé nyitunk az Erdővárás Családi Napok szervezésével. A 21. századi erdőjárók és az erdészeti ismeretterjesztés, környezeti nevelés számára a kor technikai színvonalán alapvető információkat tartalmazó, a mobiltechnológiát használóknak készítettük a »Fa Book« nevű fahatározó applikációt.

Az idén indított Klímakampány az erdőgazdálkodást megoldási lehetőségként mutatja be. Leginkább a fiatalokat szólítjuk meg ezzel, leginkább rajtuk keresztül tudunk hatni a családokra. Ezzel a kampánnyal több mint egymillió emberhez jutottak el üzeneteink. Reprezentatív kutatásunk mutatja, hogy az erdészek megítélése már

kevésbé negatív a közvéleményben. Biztató jel, hogy az »SOS – Bajban az erdő!« programban 45 ezer támogató állt az ügyünk mellé.

Természetesen nem lehetünk elégedettek, a további feladatok felé kell fordulnunk. A Választási Bizottság ismét megalakult, dolgozik, tartanunk kell a kiadott őszi határidőket. A leendő egyesületi tisztikar feladatai bővülnek, a környezetünk a 21. század tempójában változik. Csak a változás állandó, belülről is. Személycserék kísérték a szervezet alakulását. A kitűzött céljaink egy része szándék maradt, vagy időközben az élet vett más irányt. Az ágazatra ható erőket nem sikerült a kívánt mértékben befolyásolnunk.

Egy Kárpát-medencei magyar egyesület jövőképét rajzoltuk meg. Ha előbbre akarunk lépni – ahogy azt Sopronban is rögzítettük – a képességeket kell tovább fejleszteni. A legkorszerűbb tudományokat integrálók, trendeket ismerő szakmaiságra van szükségünk.

Együttműködünk az Erdélyi Mérnök Társasággal és az Európai Erdészeti Hálózattal. Erősítjük a szakmán és az Egyesületen belüli, valamint a szakmák közötti kommunikációt és kohéziót. Egyesületünk tekintélyét a fenntarthatóság igényének szolgálatába fogjuk állítani. Elismertetjük, hogy közhasznú tevékenységünk a társadalomnak valódi szüksége van. Az erdők ügyét a Nemzeti Alaptantervben is megjelenítjük.

Segítjük a Kormányt az ágazati politika és érdekérvényesítés szükséges központosításában, a megfelelő szintű, egységes ágazati vezetés megeremltésében, a még hiányzó jogszabályok megalkotásában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A ránk szabott küzdelmekben tovább erősödünk, a zászlónkat magasra emeljük. Töretlenül ápoljuk az egyetemes örökség részévé emelt selmeci szellemet. Közös célunk egy egységes és tevékeny egyesület, mely jól szolgálja az erdő és a Kárpát-medencei közösség érdekeit.

Kérem, hogy mindannyian erdészhez illő hangulatban, elődeink bizakodásával, egységünket megmutatva tekintünk a jövőbe!

Az Egyesület nevében még egyszer köszönöm házigazdánk szíves vendégszeretét! Legyen igazi tanulság számunkra a híres alföldi mentalitás – az életrevalóság, a szorgalom, az egyértelműség és az egyenes gerinc.

És végezetül gróf Tisza Lajos egy máig örök érvényű gondolatával kívánok Mindannyiunknak eredményes munkát, sok sikert és jó egészséget!

„Mert, ha bár az egyes tagok halandók is, ha az élők összetartanak és láncadatlanul törnek a kitűzött nemes cél felé, az egyesület újabb tagjaiban folyton megújodik és a maga egyetemében halhatatlan lesz. Úgy legyen!” Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!”

Zambó Péter, az OEE elnöke után Görgényi Ernő, Gyula város polgármestere kapott szót. A városvezető előjáróban elmondta, nagy tisztesség számukra, hogy az egyesület Gyulát választotta a Kárpát-medencei erdészek legfontosabb találkozójának színhelyéül. Elismerését fejezte ki Spiegel Endre vezérigazgatónak és Puskás Lajos igazgatónak a rendezvény megszervezéséért.

dr. Görgényi Ernő polgármester, Gyula város

A polgármester Hundertwasser oszt-rák építész idézte: *„Ha úgy szereted a fákat, mint önmagadat, akkor van esélyed a túlélésre.”* Leszögezte, ezek szerint Gyulán van esély a túlélésre, hiszen Békés megye erdeinek fele Gyula közigazgatási területén található.

A török kiűzése után, az 1700-as években kezdődött a ma látható városkertészeti kultúra. 1884-ben alakították ki az első közparkot. Az 1920-as években már intenzív parkosítást, faültetést végeztek a városban. Gyulán tehát a környezettudatos városfejlesztés nem ma kezdődött – hangsúlyozta a városvezető. Végezetül meghívta a résztvevőket újabb gyulai látogatásra.

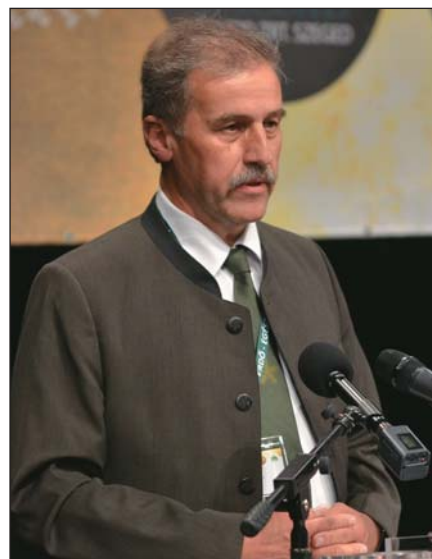
Görgényi Ernő, Gyula város polgármestere után Kovács József országgyűlési képviselő rövid köszöntőjében kiemelte, hogy nagy megtiszteltetés egy ennyire alacsony erdőszűlességű megyének, ha az erdészek legnagyobb országos rendezvénye ide látogat, ahol többek között megemlékezik a táj nagy szülöttjéről, a geszti Tisza Lajos személyéről, akiről a helyi erdőgazdaság egy dokumentumkötetét is megjelentetett, a Vándorgyűlés emlékére. Orvsként kiemelte, hogy az erdészek egyik leg-nemesebb feladata a közjó és ezzel az emberek alázatos szolgálata. Ehhez a kiemelt fontosságú munkához kívánt további erőt és kitartást.

Az ünnepi beszédek végén a következő szavakkal állt a színpadra a közgyűlés moderátora. „Nagy múltú Egyesületünk megalakításában és kezdeti működésében kiemelkedő szerepet töltött be és elvülhetetlen érdemei vannak az építő gróf Tisza Lajosnak. Elnöksége alatt épült meg 1886-ban az

Országos Erdészeti Egyesület Alkotmány utcai székháza, és az Országos Erdészeti Egyesület a magyar erdészet meghatározó tényezőjévé vált. Személyére, munkásságára emlékezünk, amikor felelevenítjük életútját. Felkérem Puskás Lajos Bedő-díjas erdőmérnököt a megemlékezés megtartására.”

„Mélyen Tisztelt Praesidium! Kedves Kollégák, Tisztelt Vendégeink! 15–20 évvel ezelőtt egy erdélyi konferenciára hívtak ottani barátaim. Az előadókat a rendezvény végén azzal tisztelték meg a rendezők, hogy egy egyszerű fénymásolt Erdély-térképet adtak át, amin kis bélyegképek, rajzocskák voltak a településnevek mellett, névvel és évszámokkal ellátva. Erdély szellemföldrajzi térképe.

Szíven ütött a két nyelven íródott cím. Nekünk miért nincs ilyen? Most megte-mertődött a lehetőség, hogy itt, a Partiumban továbbfejlesszük ezt a nagyszerű térképet. Miközben komoly szakmai kérdéseket boncolgatunk a vándorgyűlésünk alkalmával, miközben vidáman

Puskás Lajos Bedő-díjas erdőmérnök, DALERD Zrt.

töltjük az időnket régen látott barátainkkal, mi, vendéglátók elhelyeztünk egy ikont Békés megye térképén.

Ez az ikon Bartók Béla gyűjtései segítségével a Békés megyei népi kultúrának állít emléket. Majd, ha hallgatják kedves vendégeink, a *„Szánt a babám, sej haj a benedeki határban”* kezdetű dalt, gondoljanak arra, hogy I. Géza királyunk a garamszentbenedeki apátság alapítólevelében Duboz néven elsőként említ meg egy Békés megyei települést, a mai Fekete-Körös melletti Doboz községet.

Ott a királyi sertéskondákkal együtt tarthatták az apátság disznait a Körösmenti tölgyesekben, ahol mi is gazdál-

kodunk, békési erdészek. Nem lehet véletlen, hogy amikor kezembe vettem Oroszi Sándor *A magyar erdőgazdálkodás képes története* első kötetét, pont az apátság fotójánál nyílt ki a könyv.

Nemrégien elhunyt, nagy tiszteletben álló kollégáinkkal, *Király Pali* bácsival évek óta beszélgettünk arról, hogy gr. Tisza Lajos, Geszt szülötte is megérdemelte a Minisztérium árkádjai alatti pantheonban egy mellszobrot Bedő Alberttel szemben. Ezt újra és újra megerősítette.

Amikor a seniorok segítségünkkel kirándulást tettek Geszten, újabb nyomtérképet adtak ennek az ügynek. Úgy gondoltuk, hogy jelen vándorgyűlésünk alkalmával közelebb léphetünk Pali bácsi gondolatának megvalósításához. Elhelyeztünk tehát egy újabb ikont a már emlegetett hiányos kultúrföldrajzi térképünkön.

A Tisza-könyv, dokumentumgyűjtemény. Egy nagyszerű ember életének alig ismert oldalára hívtuk fel benne a figyelmet. Gróf Tisza Lajos leginkább a közlekedésfejlesztésről, Szeged árvíz utáni újjáépítéséről vagy a király személye körüli minisztersége okán ismert.

Mi, erdészek tudjuk, hogy ugyanakkor alapító tagja és alelnöke, majd 1874-től haláláig, 1898-ig elnöke volt az Országos Erdészeti Egyesületnek. Az olvasó nyomon követheti az Egyesület fejlődését, felvirágzását.

Csak néhányat hadd említsek a máig hatást gyakorló eredményekről: megteremtődött a magyar erdészeti szaknyelv, létrejött az első polgári erdőtörvény, kialakult intézményeivel együtt a magyar erdészeti szakoktatás, felépült közadokozásból az Egyesület székháza.

Az olvasó elhivatottságról, hosszú távú gondolkodásról, következetességről, kiváló szervezőképességről és megfontoltságról szerezhet tanúbizonyságot a feldolgozott dokumentumok segítségével.

Sokszor párhuzamot vélhetünk felfedezni napjaink sikeres és sikertelen törekvéseivel, mintha a történelem ismételné önmagát. Megtapasztalhatjuk azt a hatalmas tiszteletet, amit az egyesület tagsága újra és újra kimutatott elnöke iránt. Ami kölcsönös volt, hiszen amikor már nagybeteg volt, a lakására hívta össze a választmányt, hogy fontos dolgok születésében személyesen is részt vehessen. Azon kevés főnemes közé tartozott, aki építkezésért, egészen pontosan újjáépítésért kapta a grófi címet. Engedjék meg, hogy erről a helyről köszönetet is mondjak. Köszönet *Kovács Anett* fiatal történész dokto-

randusznak, aki hihetetlen lelkesedéssel fogott a munkához, és teremtette meg a kezünkben tartott Tisza-könyvet. A történelem iránti elhivatottsága mellett a tisztelet is dolgozott benne: édesapja és nagypapja iránti tisztelet, akik kiváló erdész-kollégáink voltak. Nem mellesleg, öccse is erdészként dolgozik erdőgazdaságunknál.

Király Pali bácsival a könyv készítése során is beszélgettünk. Titkon reméltem, hogy ha nem is ő szerkeszti, de legalább az előszót ő írhatná. A sors nem adott erre lehetőséget. Így végül az előszót *Kereskényi Miklós* történész barátom írta, aki többször hivatkozott szakértője is a könyvnek, aki kedves levéltáros feleségével együtt sokat kutatta a Tisza család történetét, szerepét. Köszönöm a fáradozását.

A könyvről magáról csak még egy gondolatot engedjenek meg és a végén egy idézetet. Mindenki, aki kezébe veszi, lássa meg azt, hogy egy kegyelmi állapot adatott meg gróf Tisza Lajos 24 éves elnöksége idején: egy kiváló államférfi, politikus és egy kiváló, nagy formátumú szakember szerencsés időben hosszú ideig együtt dolgozhatott. Ez a nagyszerű csapatmunka máig meghatározza erdészszakmánk jelenét, és hiszem, hogy jövőjét is.

És végül az idézet, mely így hangzik: *«A mag elhullott, de idegen földbe esett – csak kényszeredetten csírázott – s a satnya hajtás mostoha légkörben, idegenszerű növényre szándékozott felneveltetni. Nem csoda, meddő maradt. Nem lehet nekünk elég elismeréssel emlékezni meg azon fáradhatatlan buzgalomú szakfőfiakról, kik a már-már végpusztulásnak indult csemetét termékeny földbe átültették, felhasznál-*

va a politikai légkör változását, annak számára gyöngéd ápoló kezeket szereztek, érdeklődést keltettek iránta a magyar körökben, s lehetővé tették, hogy az ország fővárosában gyökeret verjen...» Köszönöm a figyelmet!"

Az ünnepi megemlékezés után az egyesületi kitüntetések átadása következett a Közgyűlés második felében. Egyesületünk életében az arra érdemes tagok kitüntetése kiemelt ünnepnek számít.

Az Örökös Tagsági Díszoklevelet a kitüntetett – sajnálatos balesete miatt – nem vehette át személyesen az ünnepi közgyűlésen, így ennek átadásáról az Egyesület később gondoskodott. A megtisztelő kitüntetést a következő szavakkal köszönte meg az Egyesületnek és a tagságnak:

„Örömmel köszönöm ezt a kitüntetést nem csak magam nevében. A történelem viharai: Trianon, Világháború és 1956 sok magyar erdész életét így szabta, hogy idegen erdőt ápoltak, de magyar kézzel, magyar szívvel és magyar tudással. A selmeci szellem adta az erőt és az összekötő szálakat otthonhoz és egymáshoz. Úgy érzem, hogy ez a kitüntetés Egyesületünk mottójának és a selmeci szellemnek szimbóluma és mély hálával és köszönettel tartozom mindnyájatoknak.”

A Bedő Albert-emlékérmet *dr. Bitay Márton* Örs államtitkár és *Zambó Péter* elnök, a Kaán Károly-emlékérmet *Harach Péter* frakcióvezető és *Kiss László* általános alelnök, a Decrett József-emlékérmet *Bitay Márton* Örs államtitkár és *Mocz András* magánerdős alelnök, az Elismerő Okleveleket *Andrésiné Ambrus Ildikó* technikus alelnök és *Zambó Péter* elnök adta át.

Szerkesztette és képezte: **Nagy László**

Az Országos Erdészeti Egyesület
2018-ban **ÖRÖKÖS TAGSÁGI DÍSZ-
OKLEVÉL** kitüntetést adományozott

Prof. Dr. hc. dr. Grátzer Miklós
okleveles erdőmérnöknek

Grátzer (Gratzer) Miklós 1934. karácsony napján született Torbágyon. Középiskolai tanulmányait a mátyásföldi Corvin Mátyás Gimnáziumban végezte el. Kitűnő eredménnyel tette le az érettségit.

Vonzotta a tengerészeti pálya és az újságírás is, ő mégis Sopronba, az Erdőmérnöki Karra jelentkezett. Grátzer Miklós IV. évfolyamos erdőmérnök-hallgatóként 1956-ban a Forradalmi Bizottság tagja volt, majd a Vancouveri Sopron Divisio megteremtésének diák vezetője és *Roller Kálmán* dékán munkatársa lett.

Nem az egyetemi csoporttal hagyta el az országot, hanem Ausztriában, a menekülttáborban csatlakozott a nagyszámú soproni csoporthoz.

Az Ifjúsági Kört 1956. december 3-án alakították meg és elnökének nagy többséggel Grátzer Miklóst választották meg, Roller professzor pedig az Ifjúsági Kört, az ifjúság képviselőjének fogadta el. Munkájuk eredményeként sikerült az egyetemieket áttelepíteni Ferienholtba, egy iskolába, majd a különböző nyugati államok közül a kanadaiak érdeklődése alapján megkezdődtek a tárgyalások.

Az események innen felgyorsultak és Roller Kálmán társaságában Grátzer Miklós, a diákság képviselőjében, 1956 karácsonya előtt átrepült Kanadába. Onnan visszatérve az időközben Salzburg mellé áthelyezett egyetemi csoporttal ismertették a kanadai állam meghívását, ajánlatát, amit a csoport je-

lentős része elfogadott. Az áthajózást követően Brit Columbiában nyert elhelyezést a divízió és fogadta be őket a Vancouveri Egyetem.

Grátzer Miklósnak meghatározó szerepe volt a diákság, a 141 erdész hallgató összetartásában, a tanulás, az ottani munka feltételeinek megteremtésében, megszervezésében és a Soproni Alumni elnökeként egészen napjainkig kiterjedően abban, hogy, amint ő fogalmazott: *„A soproni csoport nem esett bele a magyar átokba, mi nem lettünk oldott kéve, bűségesek maradtunk az alma materhez és Magyarországhoz.”*

Erdőmérnöki diplomáját 1959-ben szerezte meg. Ezt követően a helyi tartományi állami erdészethoznál kapott munkát. Feladatuk a Vancouver sziget feltáratlan nyugati oldalának állományfelmérési, főként erdőbecslési, erdőrendezési munkáinak elvégzése volt.

Ezt követően a brit kolumbiai állami erdők fakitermelési jogának átadásával kapcsolatos vitás kérdések eldöntésében játszott kiemelt szerepet az erre a célra kialakított csoport vezetőjeként.

Néhány év múlva, a továbbtanulás vágyától hajtva, egyéves tanulmányi szabadságot kért és kapott az illetékes minisztertől és az USA-ba utazott. A felajánlott ösztöndíjak alapján a Montanai Egyetemet választotta, ahol a felvett tárgyak hallgatása mellett 1963–1967 között tanársegédként is dolgozott. A Montanai Állami Kutató Intézet tagjaként a Columbia folyó vízgyűjtő területének fejlesztéséről írott tanulmánya nagy visszhangot váltott ki. Időközben megszerezte az MSc és a PhD tudományos fokozatokat. 1967–1973 között docens volt a Connecticuti Állami Egyetem Erdészeti Karán.

Nemzetközi tanácsadói feladatokat is ellátott a FAO keretében, majd 1973-ban a Syracuse Egyetemről kapott meghívást professzorként Connecticutból, ami az USA 42 erdészeti egyeteme közül a legnagyobb és legismertebb. Az egyetemen öt új tantárgyat vezetett be és oktatott. Rendkívül népszerű volt a diákság és az egyetemi oktatók között is. Rövidesen az egyetem véglegesített professzora lett.

Az egyetem rendkívüli munkáját értékelve és elismerve kiemelt professzori (distinguished professor) státuszt adományozott neki. Ilyen pozícióból egész New York állam valamennyi egyetemén összesen tizenkettő létezik.

Amerikai éve alatt folyamatosan járatta a magyar erdészeti, faipari újságokat, nyomon követte a hazai eseményeket,

könyveket küldött az egyetem könyvtárának, és amint a rendszerváltás lehetővé tette, hazalátogatott Magyarországra.

Már ezt megelőzően is meghatározó szerepe volt az anyaegyetem és a Vancouveri Egyetem, a Soproni Alumni kapcsolatainak kiépítésében, egyének és csoportok számos látogatását szervezte, nagy jelentőségű közös rendezvények fűződnek a nevéhez.

A soproni, akkor Nyugat-magyarországi Egyetem vendégprofesszornak kérte fel 1991-ben és így tanárként térhetett vissza az egykor diákként elhagyott Alma Materbe.

Professzor úr felesége 2004-ben megalapította a Grátzer Miklós ösztöndíjat, a kimagasló tanulmányi eredményt és jelentős közösségi munkát felmutató erdőmérnök hallgatók számára.

2015-ben megalapították az Alumni Emlékérmét, amit a fiataloknak szántak azzal, hogy minden évben a végzős évfolyam szavazza meg, hogy közülük ki képviseli legjobban azt az évszázados selmeci szellemiséget, mely mindannyiunkat országhatárokon keresztül is összeköt.

Grátzer Miklós évtizedek óta önzetlen mecénása az Országos Erdészeti Egyesületnek. Az OEE mindennapi életét, célkitűzéseit előmozdító rendszeres anyagi támogatásán túl segíti az *Erdészeti Lapokat*, az Egyesület több mint 150 éves szakmai orgánumát, és könyvekkel, fotóanyaggal, az erdészethez kapcsolódó tárgyakkal és műalkotásokkal folyamatosan gazdagítja Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtárunk állományát, hiszen mindig is azt vallotta, hogy a könyvtáraknak kiemelt szerepet kell játszani az egyetemi és mindennapi életben.

Grátzer Miklós professzor mint a New Yorki Egyetem kiemelt professzora az Erdészeti és Környezettudományi Karokon végzett kutatómunkát, és tanított több mint 4000 hallgatót és száznál több doktoranduszt bocsátott útjára.

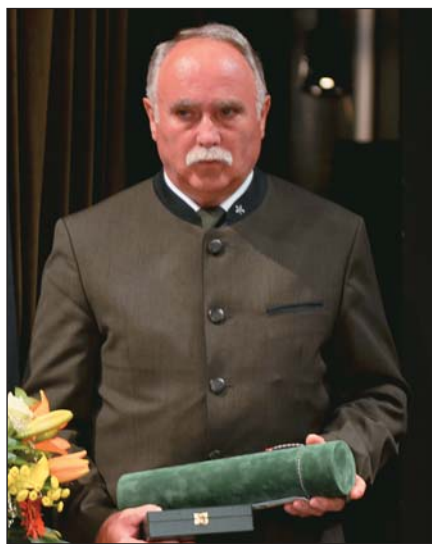
A Nyugat-magyarországi Egyetem Díszdoktora, a Forradalom Hőse Köztársasági Érem, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, valamint számos szakmai, társadalmi kitüntetés tulajdonosa. Az összetartás, a közös érdek és a selmeci szellem odaadó munkása. Jelenleg is a Vancouveri Sopron Alumni elnöke. Az Országos Erdészeti Egyesületet támogató több évtizedes tevékenysége példaértékű valamennyi egyesületi tag számára.

A fentiek alapján, rendkívüli életműve elismeréseként adományozza számára az Országos Erdészeti Egyesület az Örökös Tagsági Díszoklevelet.

Bedő Albert- emlékérmét kapott

KÓRÓDI SÁNDOR
okleveles erdőmérnök

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1973 óta tagja. Munkaviszonya kezdetén a Rábaközi Erdészeti egyesületi összekötőként szervezett tanulmány-

utakat, szakmai programokat. Jó házigazdája volt az erdészethez érkező társerdészeti szakmai csoportoknak és a külföldi szakmai delegációknak.

A Győri Erdőgazdasági Helyi Csoportban 2006 óta tölt be választott tisztségeket. Kezdetben küldött, majd 2010-től a helyi csoport elnöke. Elnökként nemcsak protokoll szerepet vállal, aktívan részt vesz a programok szervezésében, az idelátogató hazai és külföldi csoportok szakmai és kulturális programjainak összeállításában, vezetésében. Szívén viseli a nyugdíjas tagok sorát, helyzetüket nyomon követi.

Az egyesületi csoport és személyes szervezése mellett zajlanak a Madarak és Fák Napja, az Erdők Hete sikeres és nagy létszámú rendezvényei. 2010-ben főszervezője volt a győri Országos Erdészeti Sportnapnak, 2017-ben az Erdésznők Országos Találkozásának.

Fontosnak tartja az erdészeti szakmai és egyesületi múlt emlékeinek feltárását, összegyűjtését, rendszerezését. Az elhunyt tagtársakról is kegyelettel gondoskodik, a család felkérése esetén búcsúztatót mond, az *Erdészeti Lapok*-ban pedig gyakran saját maga által jegyzett nekrológot jelentet meg róluk.

Széles körű szakmai és társadalmi aktivitásával, példamutató emberi magatartásával szakmánk ismertségét segíti elő.

SERE FERENC
okleveles erdőmérnök

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1979 óta tagja. Harminc éve a Csongrád Megyei Helyi Csoport titkára és küldötte.

A változatos összetételű helyi csoport létszámának szinten tartása a titkár nagy erőfeszítéseinek eredménye. Különösen, ha figyelembe vesszük, hogy két oktatási intézmény (Szeged és Ásotthalom) tanulói és oktatói is ide kapcsolódnak.

A nyugdíjasok is aktív tagjai az egyesületnek, az Erdészcsillag alapítványon keresztül a rászoruló tagtársakat segítik. Évente rendszeresen szerveznek tanulmányutakat.

Minden év májusában erdészmajálisra kerül sor az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkban szakmai és kulturális programokkal. Rendszeresen tartanak erdészklubot a szegedi szakgimnáziumban, ahol előadásokra, szakmai fórumokra van lehetőség.

1998 óta az OEE Országos Választási Bizottságának tagja, ebből adódóan most már 20 éve koordinálja és felügyeli a Dél-Alföldi régió helyi csoportjainak választási tevékenységét. Részt vett az egyesület Választási és Kitüntetési Szabályzatának korszerűsítésében.

Az erdészeti oktatást a Kiss Ferenc Alapítvány kuratóriumi elnökeként is támogatja. Kiváló szervezőképességére

és kapcsolatteremtő képességére utal, hogy az erdőben végezhető közfoglalkoztatást sikeresen alakította ki térségükben.

Az egyesületért végzett szerteágazó munkája, példaértékű emberi magatartása alapján méltó a kitüntetésre.

URBÁN PÁL
okleveles erdőmérnök

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1987 óta tagja. Aktív, közösségteremtő egyéniség. Termelési osztályvezetőként állandó szervezője volt az OEE Egri Helyi Csoportja által évenként megrendezett erdészversenynek, a szakmai tanulmányutaknak, a helyi csoportok, szakosztályok közti tapasztalatcsereknak.

2006-tól tölti be egyesületünk egyik legnagyobb taglétszámú szakosztályának, az Erdőművelési Szakosztálynak az elnöki tisztségét.

Szakosztályelnökként szervezője több külföldi és belföldi szakmai tanulmányútnak és konferenciának. Szoros kapcsolatot sikerült kialakítania a környező országok szakmai szervezeteivel, ezáltal bepillantást nyert az ottani kollégák munkájába, az adott országok szakmapolitikájába és szakmai kapcsolatrendszerébe.

A tanulmányutakról készített beszámolóit az egyesület szélesebb körű tag-sága is megismerheti az *Erdészeti Lapok*-ban írt cikkeken keresztül.

Szakosztályelnökként arra törekszik, hogy a hétköznapi gyakorlatba is átültethető, tapasztalatokon alapuló ismeretekhez juttassa tagtársait az ország valamennyi tájegységén.

Fontosnak tartja a különböző szakirányok közti párbeszédet. Ezért más szakosztályokkal, tudományos-oktató műhelyekkel közösen is tartanak rendezvényeket.

Az erdővel dolgozó szakemberek szakmai ismeretszerzésének érdekében végzett szervezőmunkája méltóvá teszi a kitüntetésre.

Kaán Károly- emlékérmet kapott

CSÁSZÁR GYÖRGY
okleveles erdőmérnök

Erdőmérnöki diplomája megszerzése után 1978-ban a Kardosfai Erdészethél kapott gyakornoki állást, majd fél év múlva erdőművelési műszaki vezetői kinevezést. 1980-ban megalakult a Zselici Erdé-

szet, amelynek ő lett az erdőművelési ágazatvezetője.

A Zselicségben eltöltött évek a természetes felújítások szakavatott gyakorlati kivitelezőjévé, elkötelezett szószólójává tették.

1985-ben, öt év után került Iharosba, ahol főmérnökként a fahasználati ágazatot irányította, majd 1990-ben igazgatóvá nevezték ki.

Szakmai tevékenységének talán legnagyobb eredménye az erdő- és vadgazdálkodás egyensúlyának megteremtése: az erdészet üzemi vadászterületén, Dél-Somogyban, nagyvadas területen, az erdőfelújításokat vadkár-elhárító kerítések nélkül létesítette és hozta fel.

Irányításával az erdészethél kidolgoztak egy komplex erdőfelújítási és erdővédelmi technológiát, amely egyedülálló módon, nagy biztonsággal, a lehető leggazdaságosabb megoldást jelenti a somogyi homokvidék erdeinek leg súlyosabb kártevője, a cserebogár ellen.

Mindig fontosnak tartotta a jó munkahelyi légkört, az összetartást, erdészeit is erre az útra terelte. Rendszeresen tapasztalatcserét szervezett, szakmai kapcsolatokat alakított ki több szomszédos, de távolabbi erdőgazdaság erdészetiével és a Horvát Államerdészettel egyaránt.

KOLOZS LÁSZLÓ
okleveles erdőmérnök

Az Erdőmérnöki Kar elvégzése után, 1981-ben a MÉM Erdőrendezési Szolgálatnál helyezkedett el mint erdőtervező. A tervezői gyakorlat megszerzése során már felfigyeltek felkészültségére és lelkiismeretes munkájára, ezért átkerült a Szolgálat központjának Erdőtervezési Osztályára. 1997-ben, felkészültsége elismeréseképpen, kinevezik a frissen alakult Állami Erdészeti Szolgálat Erdőtervezési Főosztályának élére.

Az erdőtervezés országos szintű irányítási feladatai és a számítástechnika gyakorlati alkalmazásának fejlesztése mellett meghatározó kidolgozója volt a magyarországi nagyterületű erdőleltár módszerének. Részt vett az 1987-ben indított Erdővédelmi Hálózat kialakításában és működtetésében.

2011-ben kezdeményezte az ERTI „Erdővédelmi jelzőlap” bejelentő rendszerének modernizációját, mely 2012-től kezdődően az Országos Erdőkár Nyilvántartási Rendszer néven került bevezetésre.

Indításától kezdve szerkesztőbizottsági tagja az *Erdészettudományi Közlemények* tudományos lapnak, melynek esetenként szerzője is. Folyamatosan képviseli a magyar erdészeti kutatást nemzetközi téren is.

Az Országos Erdészeti Egyesületbe, még szakközépiskolásként lépett be, 1973-ban. Az Egyesület és az Állami Erdészeti

Szolgálat közös szervezésében kétfévente felváltva megrendezett Erdőrendezői napok, illetve Fatömegbecslő versenyek sikeres lebonyolításában aktívan vett részt.

2006-ban addigi szakmai pályája és munkája elismeréseképpen Pro Silva Hungariae díjban részesült. 2010-ben megkapta az Erdészeti Tudományos Intézet Vadas Jenő-díját.

PAPP GYULA
okleveles erdőmérnök

1980-ban végzett az Erdőmérnöki Karon. Az év szeptember 1-jén kezdett dolgozni a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Mocsolyástelepi Erdészethél erdőmérnök-gyakornokként.

Már a Délbükkii Erdészeti Igazgatóságnál (korábban Mocsolyástelepi Erdészet) töltött évek alatt is rendkívül változatos domborzati, termőhelyi és faállományviszonyok között dolgozott. Nagy gyakorlatot szerzett a síkvidéki és a hegyvidéki erdőgazdálkodás terén egyaránt. 2002. október 1-jétől az ÉSZAKERDŐ Zrt. erdészeti vezérigazgató-helyettese.

Ebben a pozícióban az a cél vezérli, hogy az országosan is kimagasló mértékű természetvédelmi korlátozások mellett az erdőkezelés folyamatosan megfeleljen az állami erdőkkel szemben támasztott természetvédelmi és társadalmi elvárásoknak.

Irányítása alatt zajlott le az elmúlt 20-25 évben jelentkező tölgyszáradás következményeinek, valamint az utóbbi évek jég-, hó- és viharkárainak szakszerű és eredményes felszámolása.

Az elmúlt évtizedek munkájának eredményeként mára az ÉSZAKERDŐ Zrt. erdőfelújítási tevékenységét a természetes mageredetű erdőfelújítások magas aránya jellemzi, ami a sikeresen erdősült terület 80%-a. Ez országosan is kimagasló érték.

Az Országos Erdészeti Egyesület Miskolci Helyi Csoportjának 1975 óta tagja. Kiemelkedő szakmai munkájának elismeréseként 1988-ban Miniszteri Dicséretet, 2014-ben Pro Silva Hungariae díjat vehetett át.

Decrett József- emlékérmét kapott

HAJDU IMRE
erdésztechnikus

1955-től, megszakítás nélkül dolgozik a békési állami erdőkben. Munkáját erdőtelepítésekkel, szikfásításokkal kezdte.

Dolgozott bérszámfejtőként, nyugdíjazása előtt vezetője volt a remetei fácántelepnek. Az erdészeti fénycsapdahálózat gyulai állomását folyamatosan működteti.

Elévülhetetlen érdemeket szerzett a Gyula Városerdei Erdészeti Tájékoztatói Központ létrehozásában és működtetésében. Jelenleg is az erdészeti erdei iskolában dolgozik mint gondnok és programadó.

Tevékenységeinek kiemelkedő része az a szakmai és közönségkapcsolati munka, amivel a fiatalok ezreit vezeti be az erdők életébe, ismerteti meg velük az erdész szakemberek tevékenységét.

Hajdu Imre cselekvő, mozgató erejű tagja a Békés megyei erdészközösségnek. A fiatalokat is ösztönző munkája meghatározó jelentőséggel bír. Az évek során személye összeforrott sok békési erdészrendezvényvel, a közösség elismert és köztiszteletben álló tagja.

Békés megye erdészeti emlékhelyeinek őrzője és gondozója. Családjában, volt és jelenlegi munkatársai közt nagy szeretet és tisztelet övezi. Ahol élete során megfordult és megfordul, megbecsült erdész közszereplő.

PAPP TIVADAR
erdésztechnikus

1993-ban szerzett erdésztechnikus oklevelet Barcsen és 2006-ban vadgazda mérnöki diplomát a Debreceni Egyetemen.

1993. július 1-jén kerül a Mecseki Erdészeti Rt. alkalmazásába, először hosszolító, majd beosztott erdész.

1995. szeptember 1-jétől nevezték ki a Sasrét I. erdészkerület vezetőjének. Erdész szakmai munkáját kiemelkedő alaposággal végzi, mellette a sasréti vaddisznóskertet is kezeli.

Meghatározó személy az Almamelléki Erdei Vasút működésében és közreműködik annak fejlesztésében. Tevékenyen részt vállal a Kikerics Erdészeti Erdei Iskola oktatási munkájában.

Az OEE helyi rendezvényeinek szervezésében meghatározó személyiség. Tevékenységével, jó humorú természetével kivívta környezete elismerését.

1996 óta az OEE Baranya Megyei Helyi Csoport aktív tagja, az egyesületi rendezvények rendszeres résztvevője. Több évig az OEE Erdei Vasút Szakosztályának tagja.

Pedagógus feleségét is „rabul ejtette” az erdő, a Sasréten található Kikerics Erdészeti Erdei Iskola vezetőjeként dolgozik.

2003-ban Mecseki Erdőkért díjat, míg 2011-ben a Hubertus Kereszt ezüst fokozatát nyerte el.

PÁSZTOR JÁNOS
erdésztechnikus

1978-ban fakitermelőként dolgozva lett erdésztechnikus Egerben. A fiatal agilis szakember 1983-tól fakitermelési műszaki vezető a Hegyaljai Erdészetenél, 1993-tól erdész Háromhután.

A Károlyi és Waldbott családoktól örökölt területében sikeresen irányítja az elegyetlen fenyvesek szerkezetátalakítását, a montán bükkösök és a kocsánytalan tölgy elegyes bükkösök szakszerű természetes erdőfelújítását.

Kerületében jelentős léptékű szálalóvágás és szálalás van folyamatban. Széles körű szakmai tapasztalatait hasznosítva kezeli a jelentős léptékű egzóta fenyő erdőállományokat. Az országosan is ismert duglász-fenyves kezelése is feladatai közé tartozik.

Az OEE-nak munkába lépése óta tagja, az 1992. évi Vándorgyűlés szakmai programjának egyik terepi felelőse.

Rendszeresen részt vesz a Helyi Csoport rendezvényein, aktív a szervezésben a szakmai vezetéstől a fakanálíg.

Az erdészeti munka mellett hivatásos vadászként is tevékenykedik, munkáját az Északerdő Zrt. 2013. évben az „Év hivatásos vadásza” díjjal ismerte el.

Erdészkerületét érinti az Országos Kék Túra, mely a hozzá tartozó infrastruktúrával jelentős közjóléti feladatot ad.

Az Országos Erdészeti Egyesület ELISMERŐ OKLEVELÉT kapta:

Ács László erdésztechnikus, a Baranya Megyei HCS tagja, baranyajenői kerületvezető erdész, kiválóan felkészült, önálló és aktív irányító, a helyi közösség elismert személyisége.

Andorka Bernát vadgazda mérnök, az Erdélyi HCS tagja, a zetelakai erdőbirtokosság kerületvezető erdésze, a magánerdő-gazdálkodás meghatározó szakembere, székelyföldi és anyaországi erdészversenyek sikeres résztvevője.

Bárány László erdésztechnikus, a Szolnoki HCS tagja, tápiószentmártoni kerületvezető erdész, szélsőséges adottságok közt elismerten gazdálkodó szakember, igényes és példamutató személy.

Bekőné Polner Katalin erdőmérnök, a Kecskeméti HCS tagja, a kecskeméti Juniperus Parkerdészet vezetője, eredményes dísznövény-termesztő és homoki erdőterület kezelő, példaértékű egyesületi élet szervező.

Bognár Tibor erdésztechnikus, a Rába-menti HCS tagja, mezőgazdasági és erdészeti egyéni vállalkozó, jelentős magánerdő területek szakirányítója, sokrétű tevékenységet folytató, kiváló közösségi személy.

Dányi Roland vadgazda mérnök, a Miskolci HCS tagja, bánhorvát erdő-

művelési műszaki vezető, a természetes felújítások elismert szakembere, természetvédelmi értékek őrzője, informatikai ismeretek sokoldalú felhasználója.

Kovácsné Schulteis Margit közgazdász, a Bajai HCS tagja, gemenci gazdasági vezérigazgató-helyettes, a pénzügyi és számviteli szakterület felelős irányítója, fáradhatatlan vezető, társ-erdőgazdaságokat segítő tanácsadó.

Mohai Elek erdésztechnikus, a Budapesti ÁESZ HCS tagja, nyugdíjas erdőfelügyelő, a Bicske környéki erdőbirtokosság szakirányítója, kiterjedt érdeklődésű, sokoldalú személy, önzetlen közösségi ember, lelkes fotós.

dr. Molnár Katalin pedagógus, a Soproni HCS tagja, a Soproni Egyetem intézetvezető egyetemi docense, a természet ismeretére és a környezettudatosságra építő nevelési elvek fáradhatatlan népszerűsítője, kreatív személyiség.

Monostori Miklós erdőmérnök, a Szombathelyi HCS tagja, nyugalmazott sárvári erdészeti igazgató, megoldást kereső eredményes vezető, baráti és szakmai rendezvények igényes házigazdája, a fiatalok erdőszeretetének alakítója.

Pappné Németh Tünde tanító, a Baranya Megyei HCS tagja, a sasréti Kikerics Erdei Iskola vezetője, változatos gyermekprogramok szervezője, aki ta-

pasztalatait az újabb pedagógus nemzedék számára önzetlenül adja át.

Rittling István erdőmérnök, a Vissegrádi HCS tagja, budapesti erdész-vezető, aki korábban a ráckevei erdészetnél valósított meg magas színvonalú, igényes erdőgazdálkodást és közjóléti fejlesztéseket.

Szabó Béla Szilárd erdőmérnök, az Egri HCS tagja, a Heves megyei erdészeti szakigazgatási szerv vezetője, korábban természetvédelmi szakterületek irányítója, aki a különböző szakmai érdekeket sikeresen kezeli.

ifj. Vilmányi Márton erdésztechnikus, a Debreceni HCS tagja, a Hajdúböszörmény környéki magánerdők kezelésének elhivatott szakembere, szakképzést segítő gyakorlati és aktív közösségi személy.

Zimmermann László erdésztechnikus, a Zalaegerszegi HCS tagja, nyugdíjas szakirányító erdész, a zalai magánerdők eredményes szakembere, aki több, egymástól eltérő munkaterületen is kipróbálhatta képességeit.

Az egyesületi kitüntetések átadása után az Erdészeti Tudományos Intézet által adományozott *Vadas Jenő-díj* átadása következett.

Vadas Jenő szakmai tevékenysége és örök érvényű szellemi útmutatásai méltóvá tették őt arra, hogy a nevével fémjelzett emlékéremmel olyan szak-

Az ünnepi közgyűlésen kitüntetett erdész kollégák, tagtársak

embereket tüntessenek ki, akik kiemelkedően sok segítséget nyújtanak az erdészeti tudományos tevékenységhez, a kutatási eredmények gyakorlatba történő bevezetéséhez, elismertségének növeléséhez. A díjat *dr. Borovics Attila*, a NAIK Erdészeti Tudományos Intézet igazgatója adta át.

Bakó Csaba (Szombathelyi Erdészeti Zrt.) kapta idén a Vadas Jenő díjat

A 149. OEE Vándorgyűlés alkalmával a NAIK Erdészeti Tudományos Intézet *Vadas Jenő-díjjal* ismerte el *Bakó Csaba okleveles erdőmérnök* munkáját.

Bakó Csaba irányító személyisége a Szombathelyi Erdészeti Zrt. progresszív szellemiségű, kutatást segítő, az eredményeket gyakorlatba minél hamarabb bevezetni szándékozó közösségének. Vezetőigazgató-helyettesként kiváló példáját mutatja a tudományosan megalapozott ismeretek gyakorlati hasznosításának.

Híd szerepet vállal a gyakorlat és tudomány között a szaporítóanyag-gazdálkodás fejlesztése, a természetközeli erdőművelési módszerek tudományos megalapozása és gyakorlati bevezetése területén. A Szombathelyi Erdészeti Zrt. az Erdészeti Tudományos Intézet egyik kiemelkedő gyakorlati partnere, amelyhez jelentős mértékben járult hozzá Bakó Csaba személyes szakmai elhivatottsága.

A Vadas-díj átadása után az *Év Erdésze Országos Verseny eredményhirdetése* következett, ahol a díjakat Zambó Péter az Egyesület elnöke és Spiegel Endre vezérigazgató adta át.

Idén 11. alkalommal rendezte meg a döntőt az Egyesület, ahol 24 versenyző mérte össze tudását, hárman Erdélyből érkeztek és versenyen kívül vettek részt. A döntőbe kerülést megelőzték a helyi válogatók, ahol több mint 200 er-

désztechnikus mérkőzött meg egymással a döntőbe kerülés jogáért.

Az egyes versenyszámok első helyezettjei oklevelet és a támogatók – az Andreas STIHL Kft. és a GRUBE Kft. – által felajánlott tárgyjutalmat kaptak.

Az összetett szakmai írásbeli feladat-sor megoldásában *Gergács Péter*, a TAEG Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. erdésze bizonyult a legjobbnak.

A felismerés versenyszám győztese *Gregus Mariann*, a DALERD Délalföldi Erdészeti Zrt. erdésze.

Az erdőfelújítás leírása, és a famagasság- és térfogatbecslés versenyszámok győztese *Kocsis István*, a Nyírerdő Zrt. erdésze.

Az állományleírás versenyszám győztese *Bozsánitz Zsolt*, a Budapesti Erdőgazdaság Zrt. erdésze.

A körülmérés versenyszám győztese *Lakatos Zoltán*, a Pilisi Parkerdő Zrt. erdésze.

A gyérítésjelölés versenyszám győztese *Kovács János*, a Mecsekerdő Zrt. erdésze.

Az erdőkárbecslés versenyszám győztese *Geiszt Ferenc*, a Vértés Erdő Zrt. erdésze.

A választékolás versenyszám győztese *Tóth Péter*, a Bakonyerdő Zrt. erdésze.

A rönkszámbavétel versenyszám győztese *Nánási Zsolt István*, a VADEX Mezőföldi Zrt. erdésze.

A sarangszámbavétel versenyszám győztese *Török Gábor*, a NEFAG Zrt. erdésze.

A közjóléti feladatot legeredményesebben *Király László*, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. erdésze oldotta meg.

A golyós lövészet versenyszám győztese *Szabó Péter*, a Zalaerdő Zrt. erdésze.

A trófeabecslésben *Papp József*, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. erdésze bizonyult a legjobbnak.

A részversenyszámok győztesei-nek kihirdetése után az összetett verseny dobogós helyezetteit hívták a színpadra.

A harmadik díj a túrafelszerelések specialistája, a Mountex Kft. felajánlásából 150 000 Ft vásárlási utalvány volt. Az Év Erdésze Verseny harmadik helyezettje *Gergács Péter*, a TAEG Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. erdésze lett.

A második díj az erdészeti és vadászati termékeket forgalmazó GRUBE Kft. felajánlásából 200 000 Ft vásárlási utalvány volt. Az Év Erdésze Verseny második helyezettje *Lakatos Zoltán*, a Pilisi Parkerdő Zrt. erdésze lett.

Az első díj pedig az Andreas STIHL Kft. felajánlásából 300 000 Ft értékű vásárlási utalvány volt. A díjat *Bakon Gábor* ügyvezető igazgató adta át.

Az Év Erdésze Verseny első helyezettje és az Év erdésze cím birtokosa 2018-ban *Tóth Péter*, a *Bakonyerdő Zrt.* erdésze lett.

Hagyomány, hogy a verseny győztese a következő versenyig megőrzi az Év Erdésze Vándorszerleget és CGP Instruments fejlesztését, egy fából készült digitális átlaló prototípusát, melyet Tóth Péter vett át.

Az Év erdésze eredményhirdetés után a DALERD Zrt. vállalati kitüntetésének átadása következett. A díjjal az erdőgazdaság ismerte el azon kollégáinak tevékenységét, akik sokat tettek a Dél-Alföld erdőgazdálkodásáért. A díjat

Tóth Péter a Bakonyerdő kerületvezető erdésze lett az Év erdésze 2018-ban

Vass Sándort a DALERD Zrt. korábbi vezérigazgatóját is kitüntették

Spiegel Endre, a DALERD Zrt. vezérigazgatója adta át.

DALERD Zrt. emlékgyűrűt vehetett át Vass Sándor okleveles erdőmérnök, a DALERD Zrt. nyugalmazott vezérigazgatója.

Erdőmérnöki diplomáját 1976-ban szerezte meg a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán. 1977 szeptemberétől kezdve 2013-ban történt nyugdíjba vonulásáig a DALERD Zrt.-nél, illetve elődeinél dolgozta végig aktív életségét.

1980–1982 között másoddiplomát szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdészeti technológus szakmérnöki szakán. 1987-től a Szegedi Erdészeti vezetője, 1993-tól 2013-ig a DALERD Délalföldi Erdészeti Zrt. vezérigazgatója volt. 20 évet töltött el cégvezetőként.

Munkája során folyamatosan azon dolgozott, hogy a hullámtéri területek speciális erdőgazdálkodási problémái, és a társadalom természeti környezettel szemben támasztott elvárásai közt megteremtse az összhangot.

Vezérigazgatóként kiemelt feladatként kezelte az ország egyik legkisebb erdőszült területén, a más módon gazdaságatlanul hasznosítható állami földterületek erdőtelepítését, mintegy 1500 hektár új erdő telepítésének kivitelezését vezette.

A Társaság által kezelt értékes hullámtéri területek hasznosítását, a levonuló árvizek kárainak csökkentését folyamatosan szorgalmazta. Mindig törekedett a korszerű technológiák bevezetésére. Kiemelkedő újítása volt a speciális Savannah gépcsoport bevezetése az erdőfelújítási feladatok elvégzésére.

Az erdőgazdálkodás mellett nagy hangsúlyt fektetett a vadgazdálkodás fejlesztésére. Irányítása alatt három vadaskert került megépítésre.

Vezérigazgatói munkája során, az erdőgazdasággal kapcsolatba kerülő állami és társadalmi szervezetekkel mindig korrekt kapcsolat kialakítására törekedett. Munkássága során az erdőgazdaság társadalmi megítélése folyamatosan erősödött.

Munkáját a szakma Pro Silva Hungariae miniszteri kitüntetéssel, a Kormányzat pedig a Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetéssel ismerte el.

DALERD Zrt. emlékgyűrűt vehetett át *id. Szabados József*.

Erdőmérnöki diplomájának megszerzése után a Békés Megyei Állami Erdő-

gazdasághoz került. Erdőmérnökként minden téren meg kellett küzdenie a szakmaiság érdekében az 1956 utáni időszak totális bizalmatlanságával. Hamarosan a Fásító Erdészeti vezetője lett, így a megyében meginduló erdőtelepítési, út- és vasútépítési program fő szervezőjévé vált. Ma is járhatunk azokon a fásított utakon, amelyek az ő és munkatársai küzdelmeit dicsérik. Az erdőtelepítések eredményeképpen a megye erdőszültsége 2%-ról 4%-ra emelkedett.

Később a Mályvádi, majd a Pósteleki Erdészettel történt összevonása után, a Gyulai Erdészeti vezetője lett egészen az 1990-es nyugdíjazásáig. A Fekete- és a Fehér-Körös árvizeivel megküzdve, rendkívül nehéz körülmények között példaértékű tölgygazdálkodást valósított meg. Munkájában nagy segítségére volt a jó érzékkel megválogatott kiváló szakembergárdája. Egyértelmű és szigorú követelmények mellett lehetőséget biztosított az egyéni önmegvalósításra, a tehetségek kibontakoztatására.

1976-ban az erdészeti legjelentősebb erdőtümbje az újonnan létrehozott mályvádi árvízi szükségértározóba került. Az új kihívást sikeresen oldotta meg mind az erdőgazdálkodás, mind pedig a méltán neves dámszarvas-gazdálkodás terén. A tározón kívüli területeken pedig messze földön híres apróvadtenyésztést és -gazdálkodást honosított meg. A sarkad-remetei fácántenyésztés és a sarkadfási fácánvadászatok nemcsak belföldről, hanem több kontinensről is vonzották a vadászati szerelmeseit.

Fiatalon, már a 60-as évek során bekapcsolódott az Országos Erdészeti Egye-

id. Szabados József DALERD Zrt. emlékgyűrűt vehetett át

sület helyi csoportjának munkájába. A 70-es évektől másfél évtizeden át titkára volt a megye erdészegyesületének. Tartalmas és emberi kapcsolatrendszer és követendő példát teremtett meg aktív élete során a megye erdésztszadalmában.

A vándorgyűlések hagyománya szerint az ünnepi közgyűlés zárásaként megemlékeztünk a legutóbbi találkozó óta elhunyt kollégákról, tagtársainkról. Dr. Sárvári János, könyvtárunk őre olvasta fel az időközben eltávozott erdészek, tagtársak névsorát.

Angyal Ferenc József erdésztechnikus, *Asztalos Ferenc* erdésztechnikus, *Babiczkai Benedek* erdésztechnikus, *Begya Lajos* erdőmérnök, *Daragó József* erdésztechnikus, *Déri János* erdésztechnikus, *Farkas István* erdésztechnikus, *Fazekas Béláné* erdőmérnök, *Fejes Dénes* Bedő Albert-díjas erdőmérnök, *Fejes Zoltán* erdőmérnök, *Fekete János* erdésztechnikus, *dr. Firtás Oszkár* Bedő Albert- és Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Gáll László* erdésztechnikus, *Hegedűs János* erdőmérnök, *Hopp József* erdőmérnök, *Horváth László* erdésztechnikus, *Kanalas Antal* erdésztechnikus, *dr. Kassai Imre* erdőmérnök, *Kerekes Árpád* geológus mérnök, *Király József* egyéb felsőfokú végzettségű, *dr. Király Pál* Bedő Albert-díjas erdőmérnök, Egyesületünk tiszteletbeli tagja, *Kondor Endre* Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Koterle István* erdésztechnikus, *Lakatos László* erdésztechnikus, *Leonhárdt János* erdésztechnikus, *dr. Mátrabérci Sándor* Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Mufics Ferenc* Kaán Károly-díjas

Megemlékezés az elhunyt tagtársainkról

erdésztechnikus, *Nádasdi Ferenc* gépészmérnök, *dr. Nagy István* egyéb felsőfokú végzettségű, *Oláh Zoltán* erdőmérnök, *Pott Imre* erdőmérnök, *Rakonczai Péter* vadgazda mérnök hallgató, *Rodek Márton* erdőmérnök, *Sej Gábor* erdésztechnikus, *Simándi Tamás* erdőmérnök, *Simon László* erdőmérnök, *Sípos György* erdésztechnikus, *Szamosi Ferenc* egyéb középfokú végzettségű, *id. Szenek József* erdésztechnikus, *Teicht Ede* József erdésztechnikus, *Tollner György* erdőmérnök, *Tóth Tibor* erdőmérnök, *id. Váradi Géza* Kaán Károly-díjas erdőmérnök, *Prof. id. Varga Ferenc* erdőmérnök, *Varga László* erdőmérnök, *Vincze Simon* hivatásos vadász, *Zeleana István* erdőmérnök

A megemlékezés után az Ünnepi Közgyűlés az Erdész himnusz közös elénekklésével és az egyesületi zászlók kürtszóval kísért kivonulásával ért véget.

A Vándorgyűlés ezután már kötetlenebb hangulatban folytatódott a gyulai vár történelmi falainak közvetlen szomszédságában felállított rendezvénysátorban megrendezett ünnepi vacsora és hajnalig tartó baráti találkozó keretében, amelynek kezdetén Zambó Péter elnök, Bitay Márton Örs államtitkár és Spiegel Endre vezérigazgató mondott pohárköszöntőt. Másnap már a terepi programoké volt a főszerep.

Szerkesztette és képek:
Nagy László

Terepi programok Gyulán és környékén

Az esti ünnepi vacsora és hajnalba áthúzódó oldott hangulatú baráti találkozó után, másnap reggel indultak el a Vándorgyűlés résztvevőit szállító buszok, hogy a gazdag szakmai és kulturális értékeket felvonultató terepi programok Békés megyei, vagy éppen a határon is átnyúlva, aradi helyszíneire vigyék az egyesület tagságát és a vendégeket.

Természetközeli erdőművelés a pósteleki erdőben

Negyedórás buszozás után közel száz elhivatott erdész érkezett a program első állomására, a Békéscsaba 128A erdőrészletbe. Az itt található hároméves kocsányos tölgy-cser erdősisítésben először Kovács Péter kerületvezető erdész köszöntötte a vendégeket, s ismertette a Pósteleki erdészkerületet, valamint az erdősisítés termőhelyi viszonyait, létesítésének technológiáját.

Ezek után Dézsi Károly erdőmérnök kolléga, a DALERD Zrt. „vegyszer-mixere” tartott vegyszeres gyomirtási kísérletéről szakavatott bemutatót. A Körösvidéki Erdészet részéről hasonló kísérletekre minden évben biztosítunk lehetőséget, mivel erdősisítéseink ápolá-

sát, a folyamatosan fogyatkozó munkáslétszám mellett, csak a vegyszeres gyomirtásos technológiák kiterjedt alkalmazásával tudjuk megoldani.

Innen a csoport gyalog indult tovább, útközben megtekintve a Békéscsaba 127F, 126C, 125I és 125B erdőrészekben található erdősisítéseket. Közülük talán az utolsó volt a legérdekesebb, amelyben egy 2017-ben véghasznált nemesnyárállomány helyén található 2-3 méter magas, magyar kőris-ezüst hárs-kocsányos tölgy-cser-vörös tölgy fafajú természetes felújítást tudtunk bemutatni az érdeklődőknek.

A házigazdák tájékoztatóját hatékonyan egészítette ki a csoport tagjaként dr. Csóka György, az Erdészeti Tudományos Intézet munkatársa, aki rövid, de nagyon élvezetes előadást tartott a tölgyesek erdővédelmi problémáiról, hangsúlyosan kiemelve a tölgy csipkéspoloska megjelenését.

A szakmai tájékoztatók után átsétáltunk a Wenckheim-Széchenyi család által létesített kastélyparkon, ahol a kastélyrom falainál Gulyás Attila, a Békéscsabai Jókai Színház színművésze lepte meg a résztvevőket egy rövid irodalmi, prózai és verses előadással.

A kastély romjait elhagyva, a közeli Mókus csárdánál folytattuk tovább a múlt idézését. Ugyanis a jelenlegi csárda épülete 1950-től 1974-ig az egykori Békés megyei Erdőgazdaság Pósteleki

Erdészetének központi irodájaként szolgált. Erre emlékezve avattunk fel egy igazán impozáns faragott tölgy emlékoszlopot az épület bejáratával szemben. Az emlékezés részeként a Hirka Anikó, Csóka György házaspárt kértük meg, hogy a csoport nevében az oszlopnál koszorút helyezzen el, mivel Anikó édesapja annak idején a Pósteleki Erdészet munkatársa volt.

A program zárásaként Vozár Márton, a Mókus csárda vezetője látta vendégül csapatunkat, felvonultatva a helyi gasztronómiai jellegzetességeket, köztük a frissen sült csabai kolbászt és a sztrapacsokát is, amelyeket a résztvevők láthatólag teljes megaláddalással fogyasztottak el.

Szani Zsolt erdőszervező, DALERD Zrt. Körösvidéki Erdészet
Fotók: **Dr. Csóka György**
DALERD Zrt.

Tiszák öröksége

A Gesztig tartó csaknem egyórás út alkalmat nyújtott arra, hogy a vendégeinkkel megismertessük a Körösök völgyének sajátosságait. Nem szabad elfelejteni, hogy az ide érkező folyóvizek nagyon domináns szereplői a tájnak.

Alighogy elindultunk már a Fehér-Körös ázott medrét kereszteztük. Hajdan ez a folyó Gyulán belül folyt. Az állandó árvízveszély miatt nemcsak a folyók szabályozására, hanem árvízi vésztározókra is szükség van. A Fehér-

Körösön a kis-deltai, a Fekete-Körösön a mályvádi, míg a Kettős- és a Sebes-Körös szögletében a mérgező szűksztározó szolgálja az itt élők biztonságát. A mályvádi tározó különlegessége, hogy benne található az Alföld egyik legnagyobb összefüggő erdőtümbje, területe megközelíti a 3000 hektárt.

A Fekete-Köröstől északra már a történelmi Bihar vármegye területén járunk. Elhaladtunk a sarkadi kilencatornyú református templom mellett, ami a később leégett linzi templom tervei alapján épült.

Utunk a Kis-Sárrét hajlásai, laposai, erei mentén vezetett. A kanyargós utakat a vízfolyások övzátonyain vezették a falvakban és azokon kívül is. Nagygyantától már elértük a hajdani Tiszabirtokot, amit több emberöltő pereskedés után 1760-ban kaptak az eredeti borosjenői birtokuk helyett.

A geszti Tisza-kastélynál *Bíró István*, a KMNPT tájegységvezetője fogadta a vendégeket, akik megismerhették a felújítás előtt álló kastélyt és ősi parkját. Az Arany János-emlékház melletti tölgymatuzsálem alatt *Kertész József A tölgyek alatt* című verssel emlékezett a költőóriásról, aki egy évig itt tanította Tisza Domokost.

A közelben lévő temetőben, a Tiszakriptánál *Fábián Zsuzsa* polgármester köszöntötte a vendégeket és beszélt az Árpád-kori település múltjáról jelenéről. Az OEE nevében mi, erdészek, míg a helybeliek a Tisza család Geszti Emlékköre Egyesület nevében felavatták és megkoszorúzták a helyi szokásoknak megfelelően kialakított gróf Tisza Lajos emlékére állított emlék faoszlopot. A kriptá megtekintése után Kertész József kollégánk a „Mint a szép híves patakra a szarvas kívánczozik...” kezdetű zsoltárral emlékezett meg a református családról, mely két miniszterelnököt és hajdani elnökünket, gróf Tisza Lajost adta hazánknak.

A Tisza-emlékszobát már az új Arany János Általános Iskolában tekinthette meg a közönség. Itt *Brandtné Czirják Éva* igazgatónő és kedves kollégái köszöntötték, és látták pazar módon vendégül a program résztvevőit.

Sajnos az idő haladtával *Serfőző Ottó* magánerdőjének megtekintésére

már nem jutott idő, pedig a szépen újuló 86 éves kanadai vasfa erdőt igazi szakmai csemegének tartogattuk.

A visszaúton hallhattuk még néhány érdekességet vendégeink, ami megmagyarázta, hogy a 4,6%-os erdőszűksztű megyében mégis miért érezhette erdővidéken magát az idelátogató. A legtöbb erdő Dobozon, Bélmegyeren, Gyulán és Geszten található, míg a megye déli és nyugati részén 15 olyan település található, ahol még a 30 hektárt sem éri el az erdőterület. A magánerdők aránya 30%, aminek közel 40%-a rendezetlen gazdálkodói viszonyú. Ezek után a többi program résztvevőivel szinte egy időben, pontosan érkezünk meg a gyulai honvédtiszti emlékhelyhez, a zárórendezvényre.

Serfőző László – Puskás Lajos

DALERD ZRt.

Fotók: **Nagy László**

Folyóvölgyi erdőgazdálkodás a Fekete-Körös mentén

A program résztvevői a Gyulai Erdészeti működési területét kettészelő Fekete-Körösön tehettek folyóvölgyi kirándulást. A Gyulai Szanazugból induló sétahajónk

mintegy másfél órányi kellemes Andal-gással vitt el bennünket Városerdőre.

Utunk során a folyópartot a Sarkad-Remetei erdőtümb szegélyezte, így a DALERD Zrt. Békés megyei erdészetei-re oly jellemző, de alföldi viszonylat-ban ritkaságnak mondható nagy kiter-jedésű, tömbös, kocsányos tölgy és magyar kőris főfafajú erdeit szemlél-hette a programon részt vevő csapat.

Ezalatt a vendégeink számára alka-lom nyílt tájékozódni az alföldi ártéri erdőgazdálkodás mindennapjairól, szakmai és gazdálkodási kihívásairól éppúgy, mint a helyi vadgazdálkodás-ról, melynek alapját a nemzetközi hí-rű dāmavadállomány adja. Mindeközben a baráti beszélgetésekhez a helyi tót ha-gyományoknak megfelelő füstöltárak bőséges kóstolása szolgált táptalajul.

A hajó kikötését követően a Körös-vi-déki Vízügyi Igazgatóság szakemberei

vártak bennünket a mályvádi árvízvé-delmi szükségtározó alsó megnyitási helyénél. Elsőként Szabó János mű-szaki igazgatóhe-lyettes köszöntötte a mintegy 80 főnyi erdészeti egyesü-le-ti tagot.

Köszöntőjében kiemelte, hogy a Kö-rösök heves vízjárása miatt szükségesé vált mályvádi árvízvédelmi szüksé-gtározó a hetvenes években épült meg. Eddig három alkalommal üzemeltették. Legutóbb az 1995-ös árhullám megcsa-polása során ömlött több mint 7 millió köbméter víz a tározóba.

Kollégáival közösen bemutatta a 2015-ben átadott, a korábbi robbantásos módszer helyett kialakított korszerűbb, biztonságosabb és szabályozható rend-

szertű megnyitási helyet. Tájékoztatójuk során a vízügyes hullámtéri erdőgazdál-kodás sajátosságaiba is bepillantást nyerhettek a jelenlévők. Ezen erdők el-sődleges feladata ugyanis rendelteté-sükből adódóan az árvizek szabad lefo-lyásának biztosítása, így kezelésük is ennek megfelelő eljárásokat igényel.

A közel 3700 hektáros tározó terü-le-tén a Gyulai Erdészeti mintegy 2500 hektárnyi erdőt kezel, mely egyben Békés megye legnagyobb egybefüggő erdőtümbje. Ez ad lehetőséget arra, hogy a területen az árvízvédelmi rend-szerhez kapcsolódóan a vízügy és az erdészeti közösen ökológiai vízpótlást végezzen. Ennek a Holt-Körös medrei-re és ásott csatornákra alapuló üzemel-tetését, eredményeit, valamint élőhely-

re gyakorolt pozitív hatását az előadók szintén hosszasan taglalták.

A monumentális műtárgy megtekin-tését követően, a terepi nap zárása-ként a csapat levonult az ezen alka-lomból felnyitott vízbeeresztést szabályzó szegmenstáblák közé egy közös fotó erejéig.

Gaest Gergely

erdészetvezető, DALERD Zrt.,

Gyulai Erdészeti

Fotók: **Andrés Pál**

Dámgazdálkodás a Sarkad-Remetei erdőben

Programunk az Erkel Hotel parkolójánál történő gyülekezéssel kezdődött, ahol látogatóink magukhoz vették a helyi, autentikus kis lélekmelegítőjüket. A tízperces buszos út alatt erdész kollégáink rövid ismertetőin keresztül vendégeink tájékoztatást kaptak a Körösök csodálatos vidékéről, erdőállományairól, az itt őshonos állatvilágról, valamint a Gyulai vadászterület adottságairól.

Megérkezésünkkor a Sarkad-Remetei vadászházunknál a hosszú buszos megpróbáltatásokat átélő erdészeket hideg „üditővel”, vadászkiáltós köszöntéssel fogadtuk.

Ezt követően a vadászterület részletes bemutatása következett, valamint a területen élő értékes és egyedi, úgynevezett békési típusú dámszarvas-populációval ismerkedhettek meg a szakmai nap részeként az érdeklődők.

A vadászház parkjában reprezentatív trófeaszemle segített bemutatni az itt élő vadászterületre jellemző, kiváló dámszarvasállomány genetikai értékeit. Majd ezután hideg frissítővel a kézben – hiszen nagy hőségre volt kilátás – kezdetét vehette a vadászati célú (670

hektáros) vadaskert lovas fogattal történő megtekintése.

Itt már közvetlenül érezhetővé vált a tölgy-körös-szil ligeterdő nagyszerű hangulata. Utunk során látogatóink megismerhették a vadaskertben történő erdőgazdálkodási kihívásokat is. Programunk következő állomása a régi, folyószabályozás előtti Fekete-Körös holtágánál volt, ahol is jól szemléltethettük a munkálato-

egy negyed évszázaddal ezelőtt már jól felismerték, rekonstruálták a régi medreket és vízzel látták el őket. Ezt nevezzük a területünkön ökológiai vízpótlásnak.

Programsorozatunkat – magától értetődően – a minden vadász-erdész számára érdekes dámszarvas-gazdálkodásunkkal folytattuk, ahol bemutattuk vadföldkultúránk művelését, vadgazdálkodási berendezéseinket, takarmányozási profilunkat és a vadászattal szorosan összefüggő selejtezési irányelveinket.

Természetesen szóba kerültek napjaink vadászatot érintő nehézségei, kihívásai is. Szakmai barangolásunkat terepi grillezéssel és kötetlen szakmai eszmecserevel zártuk. Reméljük, hogy programunkkal kedves erdész barátainknak, kollégáinknak betekintést tudunk nyújtani a Körösök völgyének csodálatos állat- és növényvilágába, az itt folyó évszázados szakmai kultúrába, mindennapjaink sikereibe és nehézségeibe.

Mészáros Attila

fővadász, DALERD Zrt.

Fotók: **Nagy László**

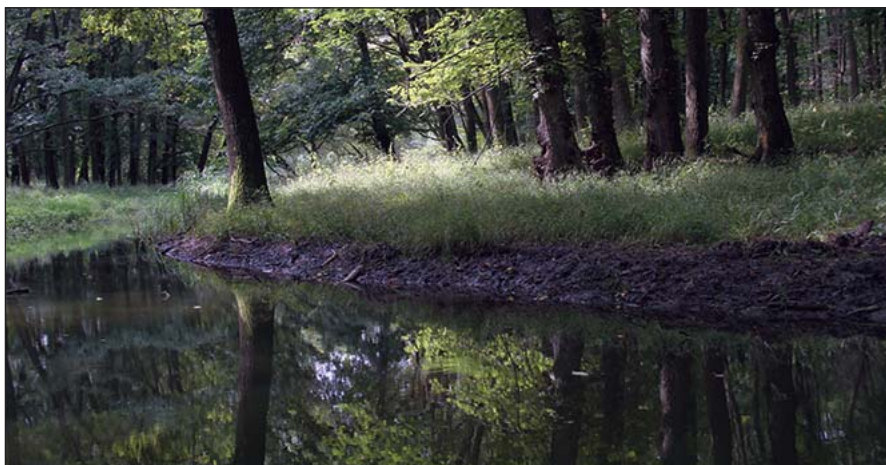

Emlékhelyavatás Szép-Szilágyon

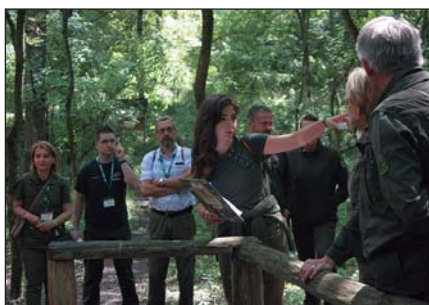
A 3-as, 4-es, 5-ös csoportok záró programként még egy rövid időre összefutottak egy régi erdész házból kialakított erdészeti emlékhelynél. Szilágyi Imre volt az utolsó lakója, akit nem véletlenül mindenki Szép-Szilágyi néven ismert. A közönség megismerhette az épületben kialakított táj- és erdészettörténeti kiállítást, georeferált, vetített térképek segítségével élményt szerezhettek a Körös-völgy erdő- és vízrajzána 300 évet felölelő időszakáról. Végezetül pedig felavatták a Békés megyében valaha szolgált erdészek emlékhelyét. A kis ünnepséget Gulyás Attila békéscsabai színművész vers és novella előadásával tette emlékeztetéssé.

Puskás Lajos

Közjóléti erdőgazdálkodás és ökológiai vízpótlás

Élmény volt *Vid Katalin* programvezető indító tájékoztatóját meghallgatni azokról a mindennapi életükből hozott példákról, nehézségekről, melyekkel egy új gyermekcsoport megérkezésekor meg kell birkózniuk.

Más természeti körülmények között dolgozó, de hasonlóan elkötelezett erdei iskolai szakemberek kérdéseire adott válaszok vagy a saját nehézségeiknek őszinte bemutatása rendkívül szimpatikussá tette az egyébként is kollegiális, baráti hangú bevezetést.

Jelen sorok írójának volt szerencséje nyomon követni azt a tervszerű, megfontolt, elemeiben egymásra épülő, immár húsz éve folyamatosan fejlődő munkát, amit az erdei iskola és tájékoztatói központ a vezetője irányítása alatt végzett. A sikerességük ellenére megta-

nultak szerénynek maradni és az eredeti vonzerejüket, az otthonosságot, a kézzel fogható természetközelséget, az iskola működtetéséből áradó szeretetet megőrizni.

A Körös-vidék erdői bensőséges viszonyt tartanak fenn a felszíni vizekkel, a Körösök jelenlegi és történelmi medrével, levágott kanyarulataival, fattyúágaival.

A vízfolyásokat az emberi életfeltételek biztonságosabbá tétele miatt a 18. században megkezdett és a 19. században folyamatosan végzett szabályozások alaposan megváltoztatták. A jelenlegi ki-egyensúlyozatlanabbnak vélt vízforgalomról, a fokgazdálkodásról és a víz-ember viszonyának „nosztalgikus” felidézéséről a más tájegységekről érkezők szinte számon kérő véleményeket fogalmaztak meg, látván a soknak tűnő gátat, csatornát, műtárgyat. Mindezeket a kiszáradási folyamat előidézőinek vélték.

Hajdú Imre – az erdei iskola „erdész bácsija” – régi erdészházának helyén felidézte, hogy csak a múlt században öt alkalommal volt példa arra, hogy külföldi és hazai töltésszakadások miatt, több tízmillió köbméter víz borította el a területet, átlagosan 2–3 méter magasságban. Ezenfelül háromszor volt hasonló körülményeket okozó

szükség tározás. Az erdő mindezt kibírta, még ha a mozgalmi jellegű természetvédelmet elindító 1975-ös hisztériakeltés az erdő teljes elpusztulásának rémét vetítette is a társadalom felé.

Szerencsére hozzáértő természetvédelmi szakemberek sem tették azt magukévá. A víz vagy sok, vagy kevés. Az erdészekre jellemző, más szakmákkal bölcs együttműködést megteremteni képes módszereikkel erre a helyzetre is találtak megoldást. A közeli halastó gazdájával összefogva és a vízzel foglalkozókkal együttműködve a tavi „huladékvíz” bekormányozták az erdőbe. Ősi medreket tettek újra üzemképessé, melyhez természetesen szükség volt a művi, azaz géppel vagy emberi erővel végrehajtott segítségre is.

Az időben nagyot visszaugorva, már 1908-ban törvény született az akkori Magyarország valamennyi, mai szóval nagyvízi létesítményének a megépítéséről. Hatvan évnek kellett elteltie, hogy Békésen megépüljön az a duzzasztó, amely megteremti, de egyben szabályozhatóvá is teszi az egykori fokgazdálkodásban rejlő vízpótlási lehetőségeket.

Így vált lehetségessé, hogy a Sitkai zsilip tervszerű üzemeltetésével visszaállíthatóvá vált a Homoród-ér egy szakasza, mely ma kedvelt kirándulási és oktatási célpontja az erdei iskola vendégeinek. E vizes élőhelyek vízpótlását egyértelműen az ide légvonalban 17 km-re elhelyezkedő békési duzzasztó „normál üzemeltetése” teszi lehetővé.

A mai erdei iskolások a természettel való együttélés szabályait élményszerűen elsajátítva a jövőben ma még megoldhatatlannak látszó kérdéseket is el fognak tudni dönteni. Ezt a készségeket a két megemlített áldozatkész „erdőpedagóguson” kívül még nagyon sok elkötelezett szakember munkája fejleszti, ami természetesen nem nélkülözheti a közoktatás és az erdei iskola szoros együttműködését sem.

Dr. Goda Péter

vízépítő mérnök, az OEE tagja

Fotók: DALERD Zrt.

Barangolás a Körös–Maros Nemzeti Parkban

A Dél-Tiszántúl természeti örökségének védelmét ellátó Körös–Maros Nemzeti Park teljes területe 51 125 hektár, melynek durván háromnegyed része különböző pusztai élőhelyeket (szolonyecses szikes pusztta, sziki mocsár, szikes tó, löszpusztta, erdős pusztta) foglal magába, míg a fennmaradó területek elsősorban az ártéri élőhelyek (ártéri erdők, kaszálók, fás legelők, holtágak) csoportjába tartoznak.

A növényfajok közül ki kell emelni a volgamenti héricset és a kónya zsályát, hiszen hazánkban csak itt találhatók meg, illetve a túzokot és a parlagi sást, mely fajok esetében a hazai állomány meghatározó része a nemzeti park védelmét élvezi.

A program vezérvonalát a nemzeti park igazgatóság élőhely-rekonstrukciós tevékenységének bemutatása jelentette, ahol a szakmai munka alapját a saját vagyongazdálkodás magas aránya (33 046 ha; 64,6%) biztosítja.

Kiemelt feladat az értékes vizes élőhelyek vízháztartásának helyreállítása (csatornák, árkok megszüntetése, új műtárgyak építése) és a különböző típusú gyepesítések, hiszen a jó talajadottság következtében – a különböző történelmi korokban – a természetes élőhelyek közé ékelődve, jelentős szántó művelésű területek alakultak ki.

Az elmúlt 24 évben 3 fő módszer (spontán gyepesedés, fűvetés, lucerna-telepítés) alkalmazásával 3763 hektár szántó gyepesítése történt meg a nemzeti park területén, ahol a természetes társulások, életközösségek kialakulásán évtizedes-évszázados folyamatot kell értenünk.

Az így létrejött füves pusztai élőhelyek természetességének növelése és

A terepbejárás a fenti tevékenység bemutatására kiváló lehetőséget biztosított, mivel a Kígyósi-pusztán az elmúlt években mintegy 931 hektár szántó visszagyepesítése és 93 hektár új erdő telepítése történt meg. A résztvevők több 4–10 hektáros erdőtömböt felkerestek, ahol a kocsányos tölgy, a magyar kőris és a fehér nyár mellett 21 különböző fa- és cserjefaj elegyítésére is sor került az évek folyamán. Lehetőség volt a program keretében az egyik kihelyezett szürkemarha-állomány megtekintésére is.

Ezt követően a csoport megtekintette az ókígyósi Wenckheim-kastélyt és a körülölelő francia-kertet, illetve angol parkot, ahol a nemzeti park igazgatóság munkatársai tartottak szakmai vezetést. A felújítás előtt álló kastély bejáratát követően az óriás platán lombjai alatt ismerkedhettek a résztvevők a különféle nemzeti parki termékekkel, szürkemarhakolbásszal, füstölt tehén- és juhsajttal, a park fölé emelkedő kastélytorony teraszáról pedig a behűtött tűzoksör segítségével tudtak körbetekinteni a távolba tűnő pusztán, ahol a látóhatárt az aradi hegyek láncolatának vonulata zárta.

Dr. Tirják László
igazgató, KMNPNP

állapotuk fenntartása érdekében a nemzeti park igazgatóság extenzív típusú, legeltetett állatállományokat tart fenn. A különböző élőhelyeket a megfelelő állományokkal legeltetik, melyhez 2600 szürkemarha, 300 házi bivaly, 400 magyar racka és 400 cigája nyújt segítséget. A füves élőhelyekhez új erdők létrehozása is kapcsolódik, melyek a tárgyalt időszakban összességében 189 hektárt tettek ki.

Folyóvölgyi erdőgazdálkodás a Maros-mentén

Arad környékét, a Maros völgyét az itt élő 12 nemzetiséggel együtt szerettük volna bemutatni – erdészesen leegyszerűsítve – *Bognár Levente* aradi alpolgármester és *Szendreiné dr. Koren Eszter* tudományos kutató segítségével, ami a másfél órás schengeni határellenőrzés után olyan jól sikerült, hogy alig maradt belőle valami.

Beszorítottunk egy kis aradi ismertetőt, beszéltünk Ajtony monostoráról a Maros közepén, aki az 5 vagy 7 feleségét többek közt a só vámolásából akarta eltartani, és tette ezt, amíg hagyták.

Később Vak Béla gyorsan és hatékonyan csökkentette a „képviselők” számát, 1132-ben az aradi országgyűlésen – egyesek szerint a felesége hatására – lemeszárolta azt a 68 főt, akik a trónöröklés okán rossz oldalra álltak.

1513-ban nem Bakócz Tamás lett a pápa, állítólag a Medici család komolyabban támogatta a saját jelöltjét, aki keresztes hadjáratot hirdetett, majd Dózsa György ott állt a serege élén pénz és bűnbocsánat nélkül. Apátfalvánál egy kisebb vereség után útba ejtették a nagylaki várat, ott éppen ünnepeltek a nemesek, nem sejtették, hogy utoljára teszik.

Következik a Golgota, 1848–1849. Az osztrák vezetés hívta be a történelem folyamán először az oroszokat, és itt végezték ki a számunkra oly fontos 13 főtszert. Megkoszorúztuk az emlékhelyet és az Aradon újra felállított Szabadság-szoborcsoportot, Zala György alkotását.

A térségben született Ópáloson Lóczy Lajos neves geográfus, Nagy-

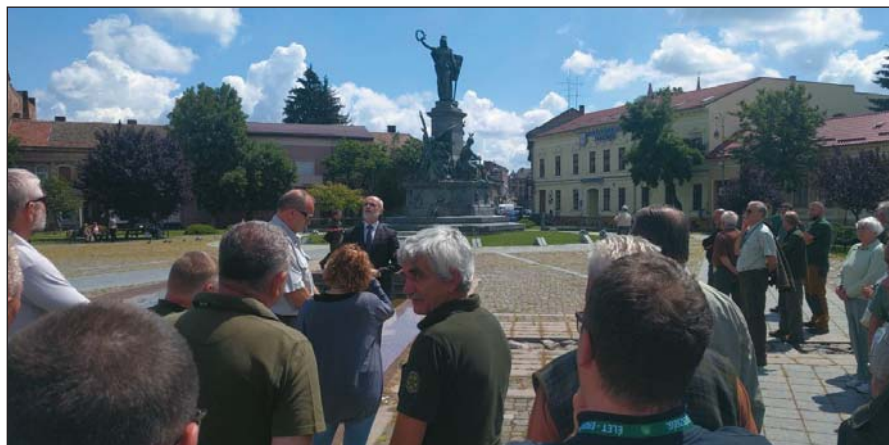
szentmiklóson Bartók Béla és Magyar-pécskán Klebelsberg Kuno.

A szakmai program sajnos csak a 2017. júniusi széltörésekre korlátozódott, egy délutáni vihar néhány perc alatt 16 ezer m³ erdőt pusztított el, ugyanez történt később a megye keleti részén, a vihar kb. 500 ezer m³ erdőt tett tönkre. A kár felmérésén azóta a fél erdészeti igazgatóság dolgozik.

A régi rendszer központilag irányított mezőgazdasága az irracionális földhasználatnak megfelelően nem tartotta érdemesnek a kevésbé jó minőségű szántót művelni, így kaptunk 300 hektár területet, amit sikerült 2 év alatt erdősíteni. Az első 5 év alatt több árvíz mosta el a 200 hektárt kitevő ártéri ültetéseket, de ami igazán nehezíti a munkánkat az az, hogy

tett erdők összehasonlítása. Szó volt továbbá negatív teljesítményekről is. A kocsányos tölgy aránya 70 éve folyamatos csökkenést mutat a környékkel szemben, amit főként ültetésekkel pró-

ártéri keményfás ligeterdőkben 2006 óta nem öntött ki a Maros.

Érdekes színfoltja lett volna a programnak a különböző talajokon telepí-

bálunk fékezni. Ugyancsak itt jegyzem meg a Maros Ártér Tájvédelmi Körzet létrehozását, ami nagyon szép és nem mes gondolatként indult, de sajnos rossz házasság lett belőle, nyakunkra húztunk egy zsémbes, kötekedő és nagyon egyoldalú intézményt.

Kultúránk fontos eleme a gasztronómia. Grillezni szerettünk volna az erdőben, miccset és tarját saját alapanyagból, sajttal, zöldségekkel és nagy adag fokhagymával megspékelve. Az időjárás sajnos itt is közbeszólt, átírtuk a tervet, a reggelit és az ebédet étteremben szerveztük meg, jóval alacsonyabb színvonalon, mint szerettük volna.

Kissé szerencsétlenül sikerült tanulmányi utunkat azzal szeretném zárni, hogy szeretettel és tisztelettel hívlak meg minden kedves kollégát a Maros völgyébe, bepótolni mindazt, ami most nem jött össze.

Dr. Lovas Loránd

erdészetvezető, ROMSILVA, Arad

Városi erdészet és zöldfelület

A program résztvevői városnéző kisvannal érkeztek a gyulai Petőfi térre, ahol már várták őket a faápoló- és favizsgáló-bemutató házigazdái, *dr. Puskás Lajos*, a Magyar Faápolók Egyesülete alelnöke Sopronból és *Székely István* faápoló a szlovákiai Felsőpatonyból.

Bár távolinak tűnik a települési zöldfelület-gazdálkodás és az erdőgazdálkodás, nemcsak a fafajok kötik össze e két szakterületet. A fenntarthatóság megteremtése, az állandó tájképi igény lakossági kíváncsi, a tervszerűség és a természeti adottságoktól való függés egyaránt jelen van az itt bemutatott szakmában is. Nem véletlenül nyert polgárjogot nemzetközi szinten is a „városi erdészet” elnevezés.

A tér idős fái alkalmat nyújtottak arra, hogy a program résztvevői valós körülmények között ismerhessék meg

a roncsolásmentes favizsgálati módszereket. A fa adott keresztmetszetének belső tulajdonságait a magyar fejlesztésű FAKOPP 3D műszerrel vizsgálták. A hang a különböző állapotú fában más-más sebességgel terjed. Az erre épülő vizsgálati eljárás akár egy mobil eszköz segítségével is láthatóvá teszi a rejtett korhadást, odvasodást. A műszerhez elérhető program a kockázat elemzésében, vagy akár a koronacsökkentés mértékének megtervezésében is segítséget nyújt a képzett szakembereknek.

A húzásos favizsgálat a gyökérzet műszaki állapotáról ad megfelelő információkat, és segíti a kockázatsökkentés megtervezését is. A műszerek megismerése után a kötéltechnikás faápolási munkavégzés lehetőségeit ismerhették meg az érdeklődők, akik

között több városi vagy turista érdeklődő is fel-feltűnt.

A program felénél a Harruckern téren rövid zenei és verses program várta a közönséget, majd a városnéző csoporttal együtt a hajdani városháza, ma Mogoróssy János Városi Könyvtár parkjában a házigazda erdőgazdaság frissítőre és egy kis falatozásra várta a vendégeket.

A pihenő után *Szászné dr. Várkonyi Adrienn*, a város főkertésze vette át a csoport vezetését. A 2014-ben az Entente Florale Europe arany minősítéssel kitüntetett várost új oldaláról ismerhették meg a program résztvevői. Nemcsak a minden látogató által észlelhető nagyszerűen tervezett és működtetett tereket, szökőkutakat, térplasztikákat, fákat, évelő és egyenári kiültetéseket láthatták, hanem bepillantást nyerhettek tervezés és működtetés fáradságos munkájába.

Megtapasztalhatták azt a hosszú utat, ami az évtizedes hosszú távú koncepció előállításától, a máig tovagördülő tervezésekig tart. A főkertész asszony érzékeltet-

te, hogy a fenntarthatóság egy város életében, különösen egy idegenforgalomban kiemelkedően érintett városban mennyire fontos. A természeti körülmények, az esztétikai igények, a gazdálkodási, fenntartási körülmények és a biztonság mind megkerülhetetlen szempont.

Mindezt a száraznak tűnő információhalmazt egy nagyszerű sétának álcázva kapta meg a társaság a Kossuth téri Dürer-grafikától, a rövidesen átalakításra kerülő Szent Miklós parkon át az Almásy-kastély csodálatosan helyreállított parkjáig.

Végezetül az összefoglaló látványt a társaság a vár tornyából szemlélte meg. Onnan volt igazán érzékelhető a sziget-erőd jellegű város zegzugos szerkezete és a párját ritkítóan gazdag zöld felületei. Mindehhez a Fehér-Körös hajdani zátonyai adták meg a lehetőséget.

Puskás Lajosné és Puskás Lajos
Fotók: **Nagy László, DALERD Zrt.**

A történelmével együtt élő város

A városnéző program a történeti ismeretűt után a néhány éve felújított Almásy-kastély meglátogatásával indult. Az interaktív, mesterien kialakított kiállítás meglepte a látogatókat. Teljesen egyedi, hogy egy főúri kastélyban nemcsak a tulajdonos családjának életével ismerkedhet meg a vendég, hanem a kastélyt működtető személyzet életével is.

Mindehhez pedig szervesen kapcsolódik Gyula történelme, a '48-49-es szabadságharcunk szomorú, záró motívuma. Különleges élmény, hogy a tárlatvezetők a helyi lakosoktól nap mint nap beszerzett új információkat, ismereteket szönek a mondanójukba. Vendégeink meggyőződhettek arról, amit a program címében sugalltunk, hogy a történelmével együtt él ez a város.

A kastélylátogatás után Gyula virágos, dúsan fásított terein, utcáin, gondozott épületek között elha-

ladva a társaság a Harruckern téren rendezett rövid kulturális műsort tekinthetett meg. Majd a volt városháza, ma Mogyoróssy János Városi Könyvtár udvarára tért be a csoport egy kis frissítőre és harapnivalóra.

Az udvarról a hajdani Fehér-Körös medrére láthattak rá a vendégek, amely ma egy 38 km hosszú szabályozott vízfolyás. Összeköti Gyula, Békéscsaba és Békés városát. Az 1896-ban kialakított folyócska gravitációsan mű-

kodik, és mindhárom település ékességként szolgál. Többnyire az eredeti Fehér-Körös fő ágát követi, de vannak benne ásott mederszakaszok, sőt kisebb Maros-ágak is.

Miközben a városnéző kisvonattal a társaság baráti tempóval átszelte a települést, *Kocsis János* idegenvezető továbbra is elvárásolta a közönségét kíváló kalauzolásával és természetesen a város gazdag történelmével, látnivalóival.

Az Erkel-ház meglátogatása az erdészek őszinte főhajtása volt a magyar opera megteremtője, Erkel Ferenc emléke előtt. A volt német-gyulai iskolaépület az idősebbeknek gyermekkori emlékeket idézett. Jó volt beülni az iskolapadokba. A flamand származású, magyarrá lett Erkel család emléktárgyai, a zeneszerző kottái, az opera-előadások kellékei megragadták vendégeinket.

A záró esemény helyszínére, a honvédtiszti emlékhelyre vivő úton további ismeretekkel lettek gazdagabbak a program főszereplői. A Mikszáth Kálmán által sokszor fricskázott *Göndöcs Benedek* apátplébános máig kiható város- és kultúrafejlesztési törekvései közül csak a népkertet emelem ki, ami a város egyik ékessége. Gyulai furcsaság, hogy a városháza a Megyeház utca elején helyezkedik el, ami a város 500 éven át tartó megyeszékhely mi-voltára emlékeztet bennünket.

Így érkezett el társaságunk a szabadságharc mártírjainak emléket állító szoborcsoporthoz. A színvonalas történelmi és kulturális program méltó befejezése volt *Kereskényi Miklós* történész aradi vértanúinkról szóló előadása, mely megható és fel-emelő volt. Jó volt együtt állni erdészenruhában több századnyian, és hallgatni a nagyszerű szavakat ezen a kultikus helyen.

Szöveg és fotók:
Puskás Lajos

Búcsúzás Gyulától és Békés megyétől

A Vándorgyűlés terepi programjainak végén, a Gyulai vár falainak látótávolságában emelkedő impozáns honvédtiszti emlékműnél gyülekezett a 149. OEE Vándorgyűlésen részt vevő egyesületi tagság, a Kárpát-medence erdővidékeiről összesereglett magyar erdész kollégák és a meghívott vendégek.

Szentpéteri Sándor az OEE ügyvezető igazgatója üdvözölte az összesereglett több száz főnyi hallgatóságot, majd felkérte Kereskényi Miklós középiskolai történelemtanárt, nyugalmazott gyulai gimnáziumi igazgatót, hogy tartsa meg az aradi vértanúkra emlékező előadását.

Kereskényi Miklós nagy átéléssel, részletekbe menő aprólékossággal kalauzolta vissza a szabadságharc keserű, de egyben magasztos végjátékának kezdetére, az 1849. augusztusi gyulai eseményekbe az erdész hallgatóságot, akik a tűző napsütés ellenére mély csendben hallgatták végig a majd félórás történelmi visszaemlékezés megrendítő szavait, melyet követően Zambó Péter az OEE

elnöke és Spiegel Endre vezérigazgató helyezte el a tiszteletadás koszorúját az emlékműnél.

A főhajtás után az Egyesület elnöke tartott záróbeszédet, megköszönve a szervezők tartalmas munkáját, önzetlen fáradozását, a békés megyeiek vendégszeretetét és az egyesületi tagságnak a részvételét.

Az elnök vándorgyűlést záró szavai után a házigazdák nevében a DALERD Zrt. vezérigazgatója köszönt el a résztvevőktől, és megragadva a széles nyilvánosság nyújtotta alkalmat, elismerő oklevelet nyújtott át a 149. OEE Vándorgyűlés erdőgazdasági szervezői feladatait összefogó Puskás Lajosnak.

Ezt követően Spiegel Endre felkötötte a vándorgyűlés szalagját a zászlóra és átadta a vándorzászlót Göbölös Péternek, a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. vezérigazgatójának, a 2019-ben rendezendő 150. OEE Vándorgyűlés házigazdájának, aki rövid köszöntőben invitálta a tagságot a kiemelkedő jubileumi rendezvényre.

Szöveg és kép: **Nagy László**

Spiegel Endre vezérigazgató köti fel a vándorgyűlés szalagját a zászlóra

Göbölös Péter vezérigazgató vette át a vándorzászlót Spiegel Endrétől

Tisztelgés és emlékezés a honvédtiszti emlékműnél

Zambó Péter elnök rövid beszédben zárta le a Vándorgyűlést

Puskás Lajos elismerést vehetett át

Göbölös Péter vezérigazgató invitálja a tagságot a 150. OEE Vándorgyűlésre

A résztvevők névsora

Ábrahám Gábor, Ábrahám Gáborné, Ábrahám István, Ács László, Ács Péter, Acsai Gábor, Ágij László, Alberti István, Almádi István, Almási István, Andorka Bernát, András Róbert, Andrási Zsolt, Andrési Dániel, Andrési Pál, Andrésiné dr. Ambrus Ildikó, Antli István, Arató János, Árvai Zoltánné,

Bagdán Levente, Bagdi Renáta, Bagó János, Bajtel Gyula, Bajzát Éva, Bak Sándor dr., Bakay László, Bakó Csaba, Bakon Gábor, Bakon József, Balázs Csaba, Bálint Lajos, Bálint Róbert, Bálint Sándor, Balogh Ákos Tamás, Balogh-Kömpöc Róbert, Bányai Péter, Barabás Tamás, Báránovszki Katalin, Bárány Gábor dr., Bárány László, Baranyai Istvánné, Baráth András, Baráth Gábor, Barna Péter, Baroti László, Barta Katalin, Barton Gábor, Barton Zsolt, Bata László Péter, Báza Zoltán, Bécs Jenő, Békési Péter, Békésiné Dr. Erdey Erzsébet, Bekőné Polner Katalin, Bencsik Norbert, Bene Zsolt, Benedek Ferenc, Benei Béla, Benei Zsolt, Berényi Attila, Béres Miklós, Berki Balázs, Berta Tamás, Bertalan Miklós, Bidló András dr., Biró János, Bitay Márton Örs, Boda Ferenc, Boda József, Bodor D. Károly, Bognár Tibor, Boleman György, Borbás Sándor, Borcsa-Bodolay János, Borcsa-Bodolay Zoltán, Borcsa-Bodolayné Holl Katalin, Borka Viktor, Boros Ferenc, Borosné Valki Bernadett, Bors László, Borsós Sándor, Both Hajnalka, Bottos Judit, Bozsánitz Zsolt, Bozsik Máté, Böszörményi Bence, Brecksok Sándor, Bugán József, Bús Ákos,

Czeplédi László, Czigola Gyula, Czirok István, Czupy Imre dr.,

Csákány Gabriella, Csapó József, Csarnai Gergő, Császáz György, Császáz Zsófia, Cséfalvay Ákos, Csejkné Kissimon Mária, Cseke Bence András, Cseke Krisztina, Csizmar Béla, Csóka György dr., Csonka János, Csonka Tibor, Csorba Gábor, Csordás Nagy László, Csordás Nagy Lászlóné,

Dalvári Vince Gábor, Dányi Roland, Dávid József, Davide Bordignon, Dégi Zoltán, Demeter István, Dénes Margit, Dévai Levente, Dézsi Ferenc, Dézsi Károly, Dezső Vilmos, Dimény György, Dobó István, Dobos Ildikó, Dobre-Kecsmár Csaba, Dolgos Attila, Domján István, Domokos Gergely, Dongó Lejla, Dózsa Viktor, Dózsa Zsolt, Döme László, Drabant Zsolt, Draskóczy József, Drenyovszki András, Drobnyiné Pollák Margit, Dudás László Péter, Dudás Pál, Dudás Szabolcs, Duska József,

Egressy Miklós, Eichert Gergely, Éliás István, Éliás Tibor, Elmer Tamás, Emmerling Gábor, Emmerlingné Köhlermaria, Encsi Csaba, Erdődi András,

Fanta Viktória, Farkas Csaba, Farkas János, Farkas Lajos, Farkas Norbert, Farkas Viktor, Fazekas József, Fehér Adél, Fehér Ágoston, Fehér Gábor, Fehér Sándor, Fehérné Rác Agnes, Fejes Ákos, Fekete Teréz, Feketéné Pechtol Éva, Ferenczi Tamás, Ferkő Jenő, Filó Bernát, Fliszár Aladár, Fodor Dávid, Fodor Mihály, Folcz Ádám, Földes Péter, Frankó Róbert, Fritsch Ottó, Fülöp Tamás, Füredi László, Füredi Tibor, Füstös Sándor,

Gaal Ádám, Gaál Krisztina, Gaest Gergely, Gál Árpád, Gál Imre, Gál László, Gál Sándor, Gál Sándor, Gál Sándor, Galamb Gábor, Gallai Richárd, Galló Dávid, Gáspár József, Geiszt Ferenc, Gémesi József, Gergác Péter, Góhár Zoltán, Göbölös

Péter, Göde Tamás, Gödörházi Gábor, Gönczi István, Görgényi Ernő Dr., Grédics Szilárd, Gregus Mariann, Greiner József,

Gyenes Károly, Győri Róbert, Győriné Simon Hajnalka, Györök Lajos, Gyüre Kázmérné,

Hadzsaga István, Haidinger György, Hajdú András, Hajdu Imre, Halápi Nándor, Halápiné Kemény Zsuzsanna, Halász Gábor, Hamar Ferenc, Haraszi Gyula, Hári József, Harrach Péter, Hefler László, Hegedűs Andrea, Hegedűs Attila, Hegedűs Imre, Heim Márton, Hipság István, Hirka Anikó dr., Hermann Antal, Hoffmann Pál, Homoki József, Hopka István, Horváth Béla Prof. Dr., Horváth Béláné Prof. Dr., Horváth Eszter, Horváth Gábor, Horváth László, Horváth Péter Brúnó, Hován István Iván, Huber Brigitta, Hujber Zoltán, Husz Bettina,

Iberpaker Gábor, Illés Gergő, Isó Lajos, Iványi Ákos,

Jakab Nándor, Jakab Zoltán, Jámboor László dr., Jáborné Stubenvoll Erzsébet, Javós Zoltán, Jónyer Imre, Juhász Lenke, Juhász Pál, Jung László dr.,

Kaczvinszki Tamás, Kaitz Zoltán, Kalácska Zsolt, Kalanics Angéla, Káldy József, Kálmán Miklós, Kálmán Miklós, Karádi László, Kárász Attila, Kármán Róbert, Kazsala Judit, Kecskeméti Zoltán, Kecskeméti Zoltán, Kelecsényi Szilárd, Kelemen Csaba, Kercselics Szabolcs, Kertész Ferenc, Kertész József, Kertész László, Kertész-Farkas Kálmán, Keszi László, Király Attila, Király István, Király László, Kis Prumik Ágnes, Kis Roland, Kispéter Eszter, Kiss Árpád, Kiss Attila, Kiss Gáspár Levente, Kiss István Mátyás, Kiss István Sándor, Kiss János, Kiss László, Kiss László, Kiss Milán,

Kiss Réka, Kissné Szabó Gabriella, Kladiya Tamás, Klubor József, Koczka Zoltán, Kocsis István, Kocsis János, Kocsis Tamás, Kocsó Mihály Dr., Kohajda Csaba, Koklász Tibor, Kollár Tamás, Kolozs László, Kolozsné Ladányi Edit, Kolozsvári Ákos, Komlódi Balázs, Kontra László, Kormos József, Kóródi Sándor, Kóródiné Eőri Ilona, Kósa Attila, Kosztka Miklós dr., Kosztkáné Málnás Valéria dr., Kovács András, Kovács Endre, Kovács Ferenc, Kovács Gábor, Kovács István ifj., Kovács Istvánné, Kovács János, Kovács János, Kovács József Dr., Kovács Katalin Zsuzsanna, Kovács László, Kovács Martin, Kovács Péter, Kovács Péter ifj., Kovács Tamás, Kovács Zsolt, Kovácsné Schulteis Margit, Kovácsné Somogyi Zsuzsa, Kozák Gábor, Kozák Gábor ifj., Kozma Béláné Erzsike, Könnyű István, Köveskúti Zoltán, Kreiner Roland, Kriskó András, Krizsán Józsefné dr., Kronecker József, Krucsó Tamás, Kucséber Violetta, Kutasi Bence,

Ladányi Roland, Lajtos János, Lakatos Zoltán, Laki László, Lancsák József, Lebock Tibor, Limp Gábor, Lomniczi Ger-

gely, Lorinczi-Matefi Tibor, Lovas Loránd Dr., Lugossy Zoltán, Lunka Lajos, Luzsi József,

Macsek Lajos, Magassy Erik, Magyar József, Magyar Lajos, Major László, Major Máté, Major Zsolt, Majoros Gábor, Majtényi László, Markó Béla, Markó Gyula, Márkus Viktor, Márkus-Kalácska Kitti, Marozsán Zoltán, Marth József, Márton Sándor, Matúz Viktória, Mészáros Attila, Mészáros-Komáromy Márk, Mézes Gergely, Mézes Lajos, Mikó Károly, Mislai László, Mizik András, Mocan Ervin, Mocz András, Moczné Szabó Erika, Mohai Elek, Mohai Elekné, Mokán Márton, Molnár Adrien, Molnár Dénes, Molnár Gábor, Molnár József, Molnár Katalin dr., Molnár Tamás, Molnár Zoltán, Monori Alfréd, Morár György, Morvay Adrienn dr., Mózes Csaba,

Náfrádiné, Nagy Andrea, Nagy Barnabás Lajos, Nagy Frigyes, Nagy Gábor, Nagy Ibolya, Nagy János, Nagy Lajos, Nagy László, Nagy László, Nagy Mátyás, Nagy Nándor, Nagy Zoltán, Nagy Zsolt, Nagy-Balázs Lajos, Nagyné Zsuzsa, Nánási Zsolt, Nárai István, Németh Imre, Németh József, Németh Katalin, Németh Márk, Németh Márk, Németh Rudolf, Németh Sándor, Németh Sándor, Neukum Tamás, Niszler József,

Obsitos György, Ocsovai Zoltán, Olasz Gábor, Olmosi Marianna, Orbán József, Orbán László - Zoltán, Orbán Tibor, Orbók Ilona, Orbók Sándor, Ormos Balázs, Ormos Balázné, Ökrös Tamás,

Pádár Gábor, Pál Andor, Pál Lajos, Palaczki Gábor, Palaczki Józsefné, Palánki Mihály, Pálfalvi Zsolt, Pálkás Ákos, Paluska Zoltán, Pandur Krisztián, Pap László, Pap Zoltán, Papp Csaba, Papp Gábor, Papp Gyula, Papp Gyuláné, Papp József, Papp László, Papp Sándor, Papp Tamás, Papp Tivadar, Pappné Hajdu Mónika, Pappné Németh Tünde, Partos Kálmán, Pásztor János, Patkó Gyula, Patocskai Zoltán dr., Patocskai-Lunk Eszter, Peszlen Roland József, Péter Krisztián, Petőfi László, Petrik János, Pintér Csaba, Pintér István, Pintér Ottó, Plestyák Károly, Polner Frigyesné, Porzolt Levente, Postás Zsolt, Potkovác István, Pölöskei János, Puskás Lajos, Puskás Lajos dr., Puskás Mihály,

Rác András, Rác Sándor, Rác Szabó Tamás, Rada Ferenc, Rádi József, Reinitz Gábor, Reischl Gábor, Reményfy Rita, Répási Zsolt, Ripszám István, Rittling István, Romanyik György, Romhányi Emese, Rosta Gyula, Rosta Katalin, Rusznyák Péter, Ruzsa Gábor, Ruzsics Balázs, Ruzsinszki Péter,

Sajgó Ferenc, Sándor Zsolt, Sánta Zsolt, Sárhegyi Zoltán dr., Sári Zsolt, Sarjas Andrej, Sárkány Szilveszter, Sárvári János dr., Schmotzer András, Schumacher István, Schweighoffer Ottó, Sebestyén János, Sebők Gábor, Sere Ferenc, Sereg Róbert, Seregi János dr., Serén Szelestey Anikó, Serfőző László, Serfőző Ottó, Serfőző Sára, Silnicki Ádám, Simofi Ferenc, Simon Dávid István, Simon György, Sipos Ernő, Sisák Zoltán, Som László, Som Lászlóné, Somay Gergely, Somlai Dénes, Somogyi Zoltán, Soós Tamás, Soós Zoltán, Spiegel Endre, Spingár Péter, Spisák Imre, Stáding János, Stáncz László, Stáncz Lászlóné, Stastny Gyula, Stein Krisztián, Steiner Melinda, Steyer Edina, Stubán Zoltán, Stuller Zoltán, Sulyok Csaba, Sulyok Ferenc, Süli János, Sümegi Kálmán, Svéd Gergely,

Szabados József, Szabados Józsefné, Szabó András, Szabó Balázs, Szabó Dániel, Szabó Edit, Szabó Endre ifj., Szabó Ferenc, Szabó Gábor, Szabó Gergely, Szabó Imre, Szabó Lajos, Szabó Péter, Szabó Péter, Szabó Stefánia, Szabó Szilárd, Szabó Tamás, Szabó Tibor, Szabó Tibor József, Szakács Mária, Szakács Sándor, Szakácsi Béla, Szalacsi Árpád, Szalai Károly, Szalai Kitti, Szalainé Csomós Krisztina, Szalay László, Szani Kata, Szani Zsolt, Szarvas Klára, Szatmári Gabriella, Szatmári László, Szedlák Tibor, Szegedi László, Szekán György, Székely István, Székely János, Szekeres Szilárd Gábor, Szekrényes Tamás, Szél Tamás, Széles Attila dr., Szeles Gábor, Szemán Márk, Szénási Miklós, Szendi Máté, Szentpéteri Sándor, Szép Tibor dr., Szepesi András, Szi Benedek Sándor, Szi-Benedek József, Szigeti Ferenc, Szikra Dezső Dr., Szilágyi András, Szily Attila, Szívós Balázs, Szmodics Miklós, Szojka Pál, Szokolovszki Géza, Szolnoki Gergely, Szrnka Mihály, Szukhentrunck Imre, Szuromi Károly, Szuromi László, Szutorcsik Krisztina, Szücs Róbert,

Takács Károly, Takács Roland, Takács Tibor, Takácsné Gyenes Ildikó, Tamás Ágnes, Tamás László, Tamás Zoltán, Tamba Miklós, Tárczy Csaba, Tasi Lilla, Tassy Márk, Taután György, Telkes Tamás, Teodor Tigan, Tiffinger Tamás, Timkó-Kovács Kinga, Tirják László Dr., Tóth Attila, Tóth Ferenc, Tóth Gábor, Tóth Gábor, Tóth István, Tóth János, Tóth János, Tóth Károly, Tóth Kristóf, Tóth Lajos, Tóth Péter, Tóth Péter, Tóth Zoltán, Tóth-Fonai György, Török Gábor, Török Gábor, Tözsér Zoltán, Tratnyek Tamás, Tusay Dénes,

Udvardi Annamária, Ugró Sándor, Ugron Ákos Gábor, Urbán Pál, Urbán Pálné, Utasi Péter,

Vaczurka István, Vaczurka Istvánné, Vajai Dániel, Vajda Márton, Vándor Péter, Váradi Csaba, Váradi József András, Várdai Imre, Varga Anna Judit, Varga Attila, Varga Gyula, Varga István, Varga László, Varga László, Varga Sándor, Varga Tamás dr., Vaspöri Lajos, Vass Sándor, Vasvári Csaba, Vaszari József, Végh Zoltán, Vereczkey Márton, Vid Katalin, Vidóczi Henriett Dr., Vigh Ilona, Vilmányi Márton, Vilmányi Márton, Vilmányi Márton, Vincze Ferenc, Vissi Géza, Vízhányó László, Vlado Bratkovic,

Wenczel Dóra, Wilcsinszky Adrienne, Wisnovszky Károly,

Zakar András, Zakar Ferenc, Zambó Péter, Zay Adorján, Zay Zsolt, Zigó István, Zilahi-Szabó Bence, Zimmermann László,

Zsibók András, Zsidó Gábor, Zsíros Attila, Zsoldos Csaba, Zsolnai Mónika,

Köszönetnyilvánítás

Az Erdészeti Lapok Szerkesztősége ezúton köszöni meg a 149. OEE Vándorgyűlést bemutató lapszám tartalmának összeállításában közreműködők együttműködését!

Köszönet *Puskás Lajosnak* a kitaró munkáért és a szerkesztésben nyújtott példaértékű segítségért, a *DALERD Zrt.* minden érintett munkatársának az együttműködésért, *Andrés Pálnak* és *dr. Csóka Györgynek* a felajánlott értékes fényképanyagokért, *Korda Mártonnak* a természetrajzi leírásban felhasznált fényképekért, *Zétényi Zoltánnak* néhány ünnepi beszéd átiratért, *Pápai Gábornak* a Grátzer Miklós fényképéért, a terepi program leírások szerzőinek a kéziratok gyors megírásáért, és köszönet mindazoknak, akik segítették a lapszerkesztés munkáját!

Nagy László, főszerkesztő